३८३८

॥ ॐ

॥ श्री ॥

॥ आंजणा सतीको रास ॥

तथा

॥ राणी पदमावतीको रास ॥

नाना दादाजी गुंड,

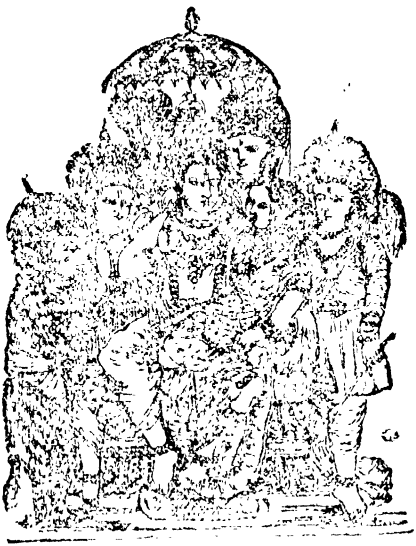
इणनें

"सौजन्यमित्र" छापखाना माहे
छापीनें प्रसिद्ध किनो.

संवत १९४४.

ओ पुस्तक पुना माहे पेठ नानाकी आठे
भाई भगवानदासजी केशरचंदजी नाहारका
दुकान उपर मिलसी.

किंमत ६ आना.

3838

॥ अथ आंजणा सतीको रास लिख्यते ॥

तोजी पहीलोजी कडो पाये नमु ॥ भव दुःख भंजण श्रीभगवंतके ॥ करम काया तणा कापसुं ॥ परभव पापनो आणसुं चुरतो ॥ रास भणु सती आंजणा ॥ दीन दयाळ गुण सीयळ संतोखतो ॥ वीरहाणी बळी वेरागणी ॥ संजम सादने गई सुर लोकके ॥ सतीये सीरोमणी आंजणा ॥ १ ॥ तोजी वंस बीदया धर उपनी ॥ ओबन नामेज नव नीध थायके ॥ एहनोजी भाव धरतां थका ॥ भव भवना दुख पाप पुलायके ॥ सतीये सुभद्राजी वंदीये ॥ काचा तातणजी काढ्यो नीरके ॥ सीळ तणे परभावथी ॥ चंपा नगरी तणी

उघाडीजी पोळके ॥ सती० ॥ २ ॥ ब्राह्मीने सुंदरी बंदीये ॥ राजा हो रीखभ तणे घर भासके ॥ बाळपणे बन तप गई ॥ कामना भोगवे बंछते हेजतो ॥ सतीने बंदु श्रीलोचना ॥ मेघ सेन्या पतीने घर नारतो ॥ आंजणा सतीये सीता भली ॥ तारानें चुकसी सीयळ लीगारतो ॥ सती० ॥ ३ ॥ तोजी पांचसो कीसन कुमारका ॥ ईण बाळ कुमारीने लागेजी पापके ॥ जादव जान जाणी करी ॥ दवारका देही तप वनजी जायतो ॥ हारी तणी आगन्यारे बंदीये ॥ जीन राग छोडी मन धरीये वेरागतो ॥ राजमती पाय पुजीये ॥ इण घोर संसारनो कीधो छे अंततो ॥ सती० ॥ ४ ॥ चंदन बाळका चीरंजीवो ॥

जीण उछकूनो आहार दीनो माहावीरके ॥
बाळ कुमारीरे साधवी ॥ आणसण सा-
धीने पाम्यो भव तीरतो ॥ वळी दवदं-
तीरें दुखसहीयो ॥ हीवे सीता पीण रहे
बन माहेलो ॥ माता मंदळाजी वंदीये ॥
तेतो कुटुंब हारी करी सीवपुर जायतो ॥
सती० ॥ ५ ॥ मेणरहीया सेवा सुंदरी ॥
जीण नेण काडी दीयो राखीयो सोळतो ॥
सहेंस छपन साथे बन गयी ॥ मेळी मं-
डोवरी लंकनी लाहतो ॥ सीवळा उपदेस
सेंसतर करी ॥ हीवे जुई जुई कथा छेरे
आनेकतो ॥ तेरे बंदु सरव साधवी ॥
रूठी आंजणा तणा गुण कीतरा कहु सु-
तो ॥ सती० ॥ ६ ॥ तोजी हंस बाळा
रळीयामणो ॥ राज करे तीहां राय ज-

गमाळतो ॥ आंजणाना गुण सांभळी ॥ ईण कथा उपर आती घणी स्यालतो ॥ चीतसुं मन राय रींजीयो ॥ तीवारे सभा माहे पुछे वार वीरतंततो ॥ कवीजन रास प्रकासीयो ॥ आखर आणीयोछे आती घणो सारतो ॥ सती० ॥ ७ ॥ तोजी मेहेंद पुरी जगजाणीयो ॥ राजाहो महेंद बसे तीण ठांमतो ॥ तस पट राणी छे रूपडी ॥ मान वेगाछे तेह तणो नामतो ॥ पुत्र सो रायनो नीरमळो ॥ रूप रूढाछे ने दरसण कामतो ॥ केडथी ज्याईजी कन्यका ॥ आंजणा सुंदरी तेहेनो नामतो ॥ सती० ॥ ८ ॥ तोजी बापने वळीजी बाळका ॥ माताना जीवथी आती घणी हुंसतो ॥ बंधवसो बीच बेनडी ॥ लाडकी

लोवरी गुण तणी गेहतो ॥ सरव वीदीया भणी सुंदरी ॥ चालती चालेछे गजगती गेहतो ॥ आंजना सहुनें सुहामणी ॥ दीन दीन वदे जीम चंपक वेलतो ॥ सती० ॥ ९ ॥ तीजी राय प्रधान तेडावीया ॥ आं-जणा बर तणो करोरे वीचारतो ॥ एक कहे रावण दीजीये ॥ बीजो कहे देज्यो मेघ कुमारतो ॥ बरछें प्रभुजी रूपमे ॥ जोबन वेसमे साधसी जोगतो ॥ बरस आठारेमे तपकरें ॥ बरस छाईसमे पाम-सी मोखतो ॥ सती० ॥ १० ॥ रतनपुरी तणो राजीयो ॥ राय पेलाद वीदीया धर तासतो ॥ तस घर पुत्रछे दीपतो ॥ पव-नजी लगन कीयो प्रमाणतो ॥ आंजणारा गुण बीसतसवा ॥ देस बीदेस बदे वी-

स्याततो ॥ पवनजी मंत्रीने इम कहे ॥
बालोनी आपें रूप जोबन जोयतो ॥ स-
ती० ॥ ११ ॥ तोजी पवनजी लागोछे नी-
रखवा ॥ मंत्री नीच घाली रहीयो द्रीष्ट-
तो ॥ नीरखता तीरपत पामे नही ॥ मे-
तो नारी नही दीठीरे रवी तले हेटतो ॥
दरसण जाणेरे देवंगणा ॥ बोलता बोलेरे
सु लजील वेणतो ॥ चंपक वरणरे सुंदरी ॥
तेहना नेण दीसे मीरग तणा बाणतो ॥
सती० ॥ १२ ॥ तोजी बैठी सींघासण
आंजणा ॥ चीहु दीसे पासे नारीनो व्रं-
दतो ॥ वस्त्र आभरण आलंकारतो ॥ ता-
रा माहे जीम पुनम चंदतो ॥ बसंत मा-
ळा बळी उच्चरे ॥ बाई जोग जोडी मीळी
इण संसारतो ॥ जेहवो पवनजी जाणी-

ये ॥ तेहवी पामीछे आंजणा नारीतो ॥
सती० ॥ १३ ॥ तोजी बीजी सखी इम
उच्चरे ॥ पेहला वो वर मन चींतवे जोय-
तो ॥ तेहवो पवनजी बर नही ॥ वरस
आठारे माही तपकरी सोहतो ॥ पांचुगी
इंद्री जीपसी ॥ वरस छाईसा माहे पामसी
मोखतो ॥ तीण कारणे व्याहाव वरजीयो ॥
कन्याने बीरह तणो होवे दुखतो ॥ सती०
॥ १४ ॥ तोजी आंजणा आनंद उच्चरीयो ॥
वाई धन धन तेह तणो आवतारतो ॥
करम काया तणा कापसी ॥ वळे हो
पामीस भवतणो पारतो ॥ पाये वंदी तीणे
पुजणो ॥ वेकर जोडी नमुरे सीसतो ॥ पव
नजी कोपरे थरहरे ॥ मनमाही आणी
आती घणी रीसतो ॥ सती० ॥ १५ ॥

तोजी पवणजी देखी परजळया ॥ हीवे
धनुक चडाईने साधीयो बाणतो ॥ माहारा
आवगुण बोलती ॥ परतणा पुरखणा
करेरे वखाणतो ॥ मंत्री आवीने बाहेग्रही ॥
नारीने पुरखतो नही घालेरे घावतो ॥
पाय लागीणे पुछीये ॥ उरळगा इणे मारग
जोवतो ॥ सती० ॥ १६ ॥ तोज्जी पवणज्जी
मनमाहे चींतवे ॥ रूप रूंडो येहणो वरण
बीसाळतो ॥ मणे मेलीयोतो पापणी ॥
इणरो चीत चोखो नही करम चंडाळतो ॥
पुरख परायासुं मनरमे ॥ पवणज्जी चींतेरे
इसो उपायतो ॥ मेलुतो इणने बरघणा ॥
परणीने परहारीतो इणने दुख होयतो ॥
सती० ॥ १७ ॥ तोज्जी लगन तणो दीन
आवीयो ॥ ढोल ढमामाने गुडीया नीसा

णतो ॥ राणा राण तीहां सहु मीलीया ॥ छापडीयो तीमरणे आथम्यो भाणतो ॥ महींद्र राये सामोजी आवीयो ॥ पवणजी देखने आनंद थायेतो ॥ धवळ मंगळ गावेरे गोरडी ॥ आंजणारो बर जोवण जायेतो ॥ स० ॥ १८ ॥ तोजी बर राय तोरण आवीया ॥ आंजणा उपर येसोरे आभावतो ॥ सांभळ सास चटको चढ्यो ॥ नाम लेता चढे थरहार तापतो ॥ धवळ मंगळ गावे गोरडी ॥ पुखण सासु करे बहु भावतो ॥ बरणे बीमासन आती घणो ॥ जाणीने बंधसाळा लेइ जायेतो ॥ सती० ॥ १९ ॥ तोजी रूपातणा मंडप रच्या ॥ सोनाना कलस सोनातणी बेहेतो ॥ सोवन पाट बेसाडीया ॥ आंजणा

पवणजी बैठाछे दोयतो ॥ आंतरपट पाछो
करी ॥ नेहेण नीहाळी बीदयाधर नारतो ॥
हात मेळो मेल्यो तीहां संचऱ्या ॥ जा-
णीके करमा ग्रहोरे आगारतो ॥ सती०
॥ २० ॥ तोजी परणीने परिहारी उतऱ्या ॥
करी पेहेरावणी आंजणारे ताततो ॥ गज
रथ आप्यो आतीघणा ॥ तेजी तुरंगम
देस बीख्याततो ॥ धण कंचण मोतीरे
आती आपीया ॥ आपीछे कणक तणी
बहु कोडीतो ॥ बसंत माळा आगळ करी ॥
पाचसे नारी सखी सहु जोडतो ॥ सती०
॥ २१ ॥ तोजी रतनपुरी तीहां संचऱ्या ॥
साहामोजी आयो राय पहलादतो ॥ आं-
जणा पाय पुजी करी ॥ सफळ मनोरथ
मुज फळी आजतो ॥ सासुरा पाय तीहां

पुज्रीया ॥ आपीयाछे आभरण आमाल-
तो ॥ पांचसे गाम रायेजी दीया ॥ ये बहु
माहारा जीवण तोलतो ॥ सती० ॥ २२ ॥
तोजी पीहरथी आवीरे सुंखडी ॥ बसंत
माळा लेईकरी मोकळी जेहतो ॥ ते लेई
स्वामी आगळ धारी ॥ थाकती भ्रंदकनी
दीधी तेहतो ॥ वस्त्र अभरणज मोक-
ळ्यो ॥ जाणु माहारा सांमीने सोभसी अं-
गतो ॥ वस्त्रज्ज फाडी चिंदकरी ॥ आभ-
रण लेईने आप्याछे मतंगतो ॥ सती०
॥ २३ ॥ तोजी बसंत माला बीलखी थई ॥
आवीरे आंजणाने कहे बाततो ॥ जे बस्त्र
सांमीने मोकली ॥ आपणा उपर एसो
आभावतो ॥ आंजणा आंस्यां असुंभरे ॥
सांमीनी भगतीमे करीरे अनेकतो ॥ ए-

नर दीसेछेरे निरमळो ॥ कांई आपणा करम वीसेखतो ॥ सती० ॥ २४ ॥ तोजी आंजणा बेठीछे माळीये ॥ पवणजी तुरी-या खीलावण जायतो ॥ आवतां जावतांरे नीरखती ॥ तीम तीम हरख बधे हीया माहेतो ॥ पवनजी कोपरे परजळया ॥ आंजणा आणीछे आती घणी प्रीततो ॥ जाणीये नारी नीहाळसी ॥ तीवारे गोखा आडी उंची करावी भींततो ॥ सती० ॥२५॥ तोजी पांचसे गाम पोतेकऱ्या ॥ राय कहे तुमे सांभळो पुत्रतो ॥ आंजणा सतीरे सुलखणी ॥ येह्नने सुपीये घरतणो सुत-तो ॥ मोठारे कुल तणी उपनी ॥ राजाहो महींद तणी आणज्यो लाजतो ॥ आंजणा आदर कीजीये ॥ ईम कहे केतमती रा-

णीने राय पहलादतो ॥ सती० ॥ २६ ॥
अंन धन पाछो मोकळ्या ॥ इणेरे आ-
वीयो बडो बीरतो ॥ आंजणा कहे नही
आवीये ॥ माने आद्भुत भुखण मोकळ्या
च्चिरतो ॥ सांमीने मन मान्यो नही ॥ आ-
वीने पीहर सुं करू बाततो ॥ बंधव पा-
छारे वाळीयो ॥ दुख करी राय पहळाद
मायनें ताततो ॥ सती० ॥ २७ ॥ तोजी
बारा बरस बीचे बहेगया ॥ येहे कथा
उपर ईतळो सबंदतो ॥ रावण बरण क-
टक बेहुं करी ॥ माहो माहे उपनो आती
घणो दवंधतो ॥ तोजी गज रथ घोडाजी
घोडाजी पाखऱ्यां ॥ पाळाने पगडे नग-
रीना सुरतो ॥ सुरारे सुभट सिणगारी-
या ॥ मोग स्वारथ बाजी रण वेदतो ॥

सती० ॥ २८ ॥ तोजी तेडो बीद्याधर मोकळ्यो ॥ एक तेडो आयो राय पहलादतो ॥ जेतले राय सब तयारी करे ॥ पवनजी कहे सांमी हामतणो काजतो ॥ आवध साळामाहे आवीयो ॥ करमाहे धुनुस लीयोछे बाणतो ॥ तुमे घर बेठा लीला करो ॥ पुत्र जाया तणो येहे परमाणतो ॥ सती० ॥ २९ ॥ तोजी पवनजी कटकेजी चाळीया ॥ सांमी नही कीधीरे हमतणी सारतो ॥ दुर थकी पाय बंदसु हीवे भाव कुभाव जोवसु येक वारतो ॥ बसंत माळा माहारी बेनडी ॥ सुध बुध सीख दीन्यो मुज आजतो ॥ दहीना डेरो भरी करी ॥ मारग माहे उभी रही देवतो ॥ सती० ॥ ३० ॥ तोजी कनक

कचोळयो दही भऱ्यो ॥ हीवे सुकण मीसें मही लेईने जायतो ॥ कंटक जाता पीवु वांदसा ॥ ध्यान मन करीने लागसा पायेतो ॥ जाणसी आंजणा आदरी ॥ राज भवन माहे देखसी लोकतो ॥ पवनजी आंज्नणा आदरी ॥ ज्यालगे मन माही धरस्या संतोखतो ॥ सती० ॥३१॥ तोजी गयंद रथ दळ संचऱ्या ॥ मात पीताने नभावे सिसतो ॥ सज्जन सहुनेरे संतोखीया ॥ आंज्नणा उपर आती घणी रिसतो ॥ दुर थकीरे द्रीष्टी पडी ॥ चुतुर चीताराना जोवेरे सरूपतो ॥ पुतळी रूप रंभा जिसी ईण चीताराने आळोई नामतो ॥ सती० ॥ ३२ ॥ तोजी मंत्री कहे नहीछे पुतळी ॥ भींत उवीगण आंजणा

नारीतो ॥ सांभळी राय रातो थयो ॥ मने मारग जाता सांमी मिळी जोयतो ॥ पुरठेळी आळगी पडी ॥ मारग भुळीने चाल्याछे साथतो ॥ बसंत माळा मरोडे छे करडका ॥ बाई मुरख दीसेछे थारो कंततो ॥ उर ळगावी लेई करी ॥ बांह झाळी लेई गई घर माहेतो ॥ रावण कटकज भाजसी ॥ तेम रखे मुख देखोसो माहारा नाथतो ॥ जीवने जखम आती घणी ॥ पोतेछे माहारे आती घणो पापतो ॥ गेलीरे गाळ नदीजीये ॥ कटक चालता नही दीज्योये सरापतो ॥ सती० ॥ ३३ ॥ तोजी आंजणा कहे सुण सुंदरी ॥ बाई माहारे हीवडे इसोरे उतपाततो ॥ पाणीथी करीरे पातळी ॥ सासरा बीचे माहारी नगमी ळाजतो ॥

सासुने मुख कीम दाखउं ॥ घरबैठी जी-
णतणो नाम जपंततो ॥ चारीत्र मन मा-
हे चींतवे ॥ आवसर देखीने संजम लेसुं-
तो ॥ सती० ॥ ३४ ॥ तोजी नगर थकी
दळ संचऱ्या ॥ मारग दुर दीयो मंडाणतो
॥ चकवा चकवी तीहां टळवळे ॥ बापस्यो
तीमर आथम्यो भाणतो ॥ पवनजी मंत्री-
ने ईम कहे ॥ इण नारी धटीनो नहीली-
जे नामतो ॥ पुरख परायासुं मनरमे ॥
इण परी चकवी मेल्योछे ठामतो ॥ सती०
॥ ३५ ॥ तोजी मंत्री कहे सुणो बीणंती
॥ हीवडो हीवेये कांई धऱ्यो रोसतो ॥
माहा सती माहे मुळगी ॥ येहे नीस से-
वेती जीणतणो धरमतो ॥ सीयळ सरोवर
झुलती ॥ बचन वसे काई पाडो तद्दतो ॥

पुरख पराया बंछे नही ॥ इण मुगत गामी जाणी नमायो सीसतो ॥ सती० ॥ ३६ ॥ तोजी पवनजी मत्रीने पुछीयो ॥ कटक चालता नारी पामसी दुःखतो ॥ पाछो बळुतो परजा हांसे ॥ मेहल माही लाजसी माहारो ताततो ॥ मंत्री कहेछाना जावसु ॥ तेडी सेनापती मांगीछे सीखतो ॥ जात्रा करी हमे आवसा ॥ तीहां लगे कटक राखो इण ठामतो ॥ सती० ॥ ३७ ॥ तोजी प्रछन गती तीहा आवीया ॥ आवीने आंजणारा कुटी कीवाडतो ॥ बसंत माळारे भुगळा लेई ॥ बचन उतावळी बोलेछे बोलतो ॥ सुरा पुरख सेन्या गया ॥ लंपटीं लोक रहया घर मांहेतो ॥ जीण हुं रायने बीनउ ॥ ते पुरखनो फेरावसुं ठा-

मतो ॥ सती० ॥ ३८ ॥ तोर्जी पुरोहीत
मंत्री इम उच्चरें ॥ येह कहीये राय प्रह-
लादनो पुत्रतो ॥ आंजणा केरो हो सीर-
धणी ॥ बंस बीदयाधर उपनो चंदतो ॥
बसंत माळा आवीने उळख्यो ॥ नयण नी-
हाळेछे आपनो सांमतो ॥ सतीये सामायक
जीहां लगे ॥ तीहां लगे राय रहो इण ठा-
मतो ॥ सती० ॥ ३९ ॥ तोजी धरम कीरया करे
आंजणा ॥ आवीने पवनजी बोलेछे बोल-
तो ॥ महासती मांहे तुं मुळगी ॥ येहनीसे
सेवती जीणतणो धरमतो ॥ बचन बसे मै
तोने दुखवी ॥ मनमोहेसुं कीयो घणो आ-
बाधतो ॥ हात जोडी नीचो नम्यो ॥ ख-
मो आंजणा माहारो आपराधतो ॥ सती०
॥ ४० ॥ तोजी आंजणा आय पाये नमी ॥

येहवो हाळवो कांई बोलो बोलतो ॥ जहे-
वी पगतणी पानही ॥ तिहवी पुरख तणी
हुं होवेछे नारतो ॥ हात जोडी आगळ
रही ॥ बचन सुहामणो बोलेछे दीलतो ॥
प्रीती बिणा किम पामीये ॥ ईण पधर
फोडी कीधोछे मोनतो ॥ सती० ॥ ४१ ॥
तोजी तीन दिवस तीहां घर रहया ॥ हिवे
खटरस भोजन परूसे आनेकतो ॥ बिंजना
बाव बेठी करें ॥ बींडळा वाळी आपेछे
पानतो ॥ नाटक नाचीने रींजवे ॥ बीन
बजावे गावे ज्रीण तणा गीततो ॥ पवन-
जी आणंद दीन पामी रहया ॥ हिवे आंज-
णा माहरोछे ज्रीवण प्राणतो ॥ सती०
॥ ४२ ॥ तोजी प्रथम तुमे आवीया ॥ राय
राणीने जणावो सुजाणतो ॥ जीम आस

पुरवे हाम तणी ॥ आंगना आभरण आ-
पिया सनोणतो ॥ बसंत माळा तेडी
करी ॥ आंजणा माहारी चिंता मन रतां
मन समानतो ॥ दातने जीभ सुं भाळउ ॥
हिवे रात दिवस येहणे करो जतणतो ॥ स-
ती० ॥४३॥ तोजी बसंतमाळा तेडी करी ॥
राजा पवनज्यो कीयो जुहारतो ॥ धन कंचन
मोतीजी आपिया ॥ कुंची सहीत आपिया-
छे भंडारतो ॥ प्रोहीत मंत्रीने ईम कहे ॥
राणी माहे राखजो राये देहतो ॥ बेगाजी
घर पधारजो ॥ हिवे बाटजोसा सांवण
मेहतो ॥ सती० ॥ ४४ ॥ तोजी सीखदी
आंजणा चालीये ॥ हिवे रिणमाहे जाई
देखाडजो झुंजतो ॥ पुत्र सो आवेछे बर-
गना ॥ ते आगल रखे फेरवो पुठतो ॥

दुरजन कटकछे बरणनो ॥ लोहतना उडेरें अंगारतो ॥ सहीयाजी वात येहेवी कही ॥ हिवे मरण भलो पीण नही भली हारतो ॥ सती० ॥ ४५ ॥ इम राणी मन चिंतवे ॥ नेण छुटा जाणे जलतणी धारतो ॥ कठण बचन कहया रायने ॥ मुंडासु रोवे बारू बारतो ॥ बसंतमाळा आवे दोरवे ॥ बळी हामणे आयोछे समायक काळतो ॥ पदमणी देव पुजा करो ॥ चवदे नेम तणो करो उच्चारतो ॥ सती० ॥ ४६ ॥ तोजो सुधी समायक उच्चरे ॥ हिवे पुजा करोरें घडी बेच्यारतो ॥ पांच पर घीतंत उच्चरो ॥ बारा ब्रत भरे मन धिरतो ॥ सांज बैठी सझाय करे ॥ ॥ भावना बारा भावे मन माहेतो ॥ पाछली रातरा पडीकमणो करे ॥

इण पर आंजणाना दीन जायतो ॥ सती०
॥ ४७ ॥ तोजी उदरे आधान जाणी करी ॥
बेहु जणी मांडी दान निसाळतो ॥ साधु
बेला नीत सांचवे ॥ दुखिया हो दोहलाने देख
आधारतो ॥ नीत नीत पात्रज पोखती ॥
सेरी सेरी मांड्यो सतु कारतो ॥ भाव भलो
मन मोकले ॥ दीन दीन दीसेछे चढतो प्र-
तापतो ॥ सती० ॥ ४८ ॥ तोजी राणीहो
रायने बिनवे ॥ सांमी सुणोहो महारी बि-
नती आजतो ॥ आंजणा करेछे उछावणा ॥
दुर थकी धणीयणे दिधोछे मानतो ॥ घर
जायने हुं पाछो आउ ॥ नहितो ये बेहुंने क-
रसुं घणो आपमानतो ॥ सती० ॥ ४९ ॥ तोजी
सीक मांगीजी सांमी कने ॥ पालखी बेठी
आरोगेछे पानतो ॥ आगल पात्र नचावती ॥

जाचक जोई आपेछे दांनतो ॥ साथेहो सी-
हियर आती घणी ॥ सरळे साध गावे
ग्रंधव गीतती ॥ आगलथी ज्ञाण मोक-
ळ्यो ॥ सासुते बहुं तणो घर जायतो ॥
सती० ॥ ५० ॥ सेरी सेरी सरूतरू पांथ-
ऱ्या ॥ आणी पटोलाने पाथरी बाटतो ॥
हुं लारा परमळ महे महई ॥ जाणे माहारी
सासुं आवसी इण बाटतो ॥ साहामी
आवीरे लोटंगण करे ॥ दरसण दिठे दा-
ळिद्र जायतो ॥ बेणीना बाल छोडी करी ॥
तीण करी सासुरा लुहाछे पायतो ॥ स०
॥ ५१ ॥ पालखी आगल पाली चली ॥
सासुंनी भगती हिवडे हेजतो ॥ सोवन
पाट बेसानीने ॥ चरण पखालियोछे
निरतो ॥ पाय पुजी देई परदखणा ॥

सासरा पीहर माहारी बधीछे लाजतो ॥ आडसट तीरथ मुळ फळया ॥ मांणस माही मोठी करी आजतो ॥ सती० ॥५२॥ बहुनोजी चहण देखी करी ॥ केतमती राणी मन धरयो रोसतो ॥ आंगना चहण फीरगया ॥ कहेरे बहु थांरो केसोरे सरूपतो ॥ मोठारा कुलतणी उपनी ॥ बंस बीदीयाधर उपनी नारतो ॥ साचो आखर मुजने कहो ॥ थांरे उदरे आधान के उदर बीकारतो ॥ सती० ॥ ५३ ॥ मेली आभरण पाये नमी ॥ तुमाराजो पुत्रजी कीधाछे सांतीतो ॥ बीरहणी जांणीजी पाछा बळया ॥ मुज घर आवीया रयणी मझारतो ॥ तीन दीवस माहारे घर रहया ॥ तुम तणा पुत्रने फळी माहारी आसतो ॥ जीम आया तीम

पाछा बळ्या ॥ तीण करी माय ह्माने सा-
तमो मासतो ॥ सती० ॥ ५४ ॥ तोजी
बहुनोजी बचनसुनी करी॥ केतमती राणी
धऱ्यो मन रोसतो ॥ परण्या पीछे तोने
परहरी ॥ मुज पुत्र तुज कीसारे संबंधतो
॥ आज लगीरे ओळखामणी ॥ हीवे चोरी
आभरणसुं नीरमळी थायतो ॥ बीनष्ठोरे
दुध सुं कीजीये ॥ हीवे सयर साथे तुं पी-
हर जायतो ॥ सती० ॥ ५५ ॥ तोजी सा-
सुरा बचन काणे सुण्या ॥ आंजणा सीर
पडो घणो दाहतो ॥ पुत्र तुमारो पाछो ब-
ळ्यो ॥ तीहां लगी माय मोने राखो घर
माहेतो ॥ सुंदर हो सासुंजी तुम्ह तणी ॥
हुंतो रहीसुं आठे थारी छांहतो ॥ चरण क-
मल ग्रही रही ॥ हीवे कळंक लेई कीम

पीहर जाउतो ॥ सती० ॥ ५६ ॥ तोजी केतमती राणी हाट पकडी करी ॥ कीरोधसुं घेल्यो सीसतो ॥ आंग मोडी ने उभी रही ॥ थरहर धुजे मन माहे घणी रीसतो ॥ आरुया थकी आलगी करो ॥ जीहा लगे माहरा नगरनी सीमतो ॥ तिहां लगे आंजणा इहा रहे ॥ तीहां लगे मुज अन्न पाणी तणो नेमतो ॥ सती० ॥ ५७ ॥ तोजी बसंतमाळाने तेडी करी ॥ बंदण बाधीने दीधाछे मारतो ॥ छोड आभरण माहारा पुत्रना ॥ चोर दिखाडके छेदसु सीसतो ॥ तेरे घडी टेरी रही ॥ हीवे वाजेछे तांजणा छुटेछे सीडतो ॥ सखीरे बळती इम कहे ॥ चोरतो पवनजीने साहतो तेहीजतो ॥ सती० ॥ ५८ ॥ तोजी काळोजी

रथ मंगावीयो ॥ काळाहो तुरंगम जोतऱ्या तेहतो ॥ काळारे वस्त्र पेहरावीया ॥ काळाने धुसरी दिधीछे तेहतो ॥ काळीरे माथारे राखडी ॥ सखीरे आंजणा बेठीछे बेहतो ॥ आंजणा पीयर पाठवी ॥ जोवो भाई करम तणो सरूपतो ॥ सती० ॥ ५९ ॥ तोजी जुहार करी रथ संचऱ्या ॥ आंजणा सखीरे बेठीछे बेहतो ॥ पवन बेग रथ चालीयो ॥ हीवे बापनी भोम आवी ततखेवतो ॥ दुर थकी धवळा दाखीया ॥ रथ वाळो मन चींते ततखेवतो ॥ पेट फाडीने पथररे भरूं ॥ हुंतो बन मांहे मेलुछु आंजणा देवतो ॥ सती० ॥ ६० ॥ तोजी सांजपडी दीन आथम्यो ॥ रयण वीहामणी घोर अंधारतो ॥ हातने हात सुजे नही ॥ कीम करी दुख

भरे. गमुं राततो ॥ नाम जंपु जगदीसनो ॥ इण बेळा मुजने येह आधारतो ॥ सुध सामायक उचरै ॥ उग्योछे सुरज थयो परभाततो ॥ सती० ॥ ६१ ॥ तोजी आंजणा कहे सुणो सुंदरी ॥ येहे महारे हीवडे घणो उतावतो ॥ कुडोहो कळंक चडावीयो ॥ मुख कीम दाखवउं हामतणो तातती ॥ मातारो मन कीम मेलसुं ॥ भाइ भोजाईया कीम मीलसी संजोडतो ॥ ज्यांहा लगे स्वामी आवे नही ॥ कीम करी दुख भरसुं दीन काळतो ॥ सती० ॥ ६२ ॥ तोजी बसंत माळा बळती इमकहे ॥ जीहां लगे निरमळा उजळा आपतो ॥ तीहां लगे सजन सुंहामणा ॥ हारखे बोलावसी आपतणो तातती ॥ माताजी मनोरथ पुरसी ॥ भाई भोजा-

यांसुं मीलसी संजोडतो ॥ जीहां लगे सांमी आवे नही ॥ तीहां लगी पीहरमे नचवसा पात्रतो ॥ सती० ॥ ६३ ॥ तोजी नगरी माहेरे संचऱ्या ॥ लीधाछे गुंघट नीचीछे द्रीष्टतो ॥ हंस मंगळ गती चालती ॥ नगरी तणा तीहां जोवेछे सेठतो ॥ राजबी छोडी कोई कांमणी ॥ साथ बीहुणी कोई दीसेछे नीटोळतो ॥ सकळ परजारे परवरी ॥ ईण पर पहुंतीछे बापनी पोळतो ॥ सती० ॥६४॥ तोजी पोळीयो उभी राखीने पुछीयो ॥ मे ेल माही जायने बीनउं रायतो ॥हात जोडी नीचो नम्यो ॥ बाहीर आवीछे आंज- णा नारतो ॥ सांभळी राय मन रींजीयो ॥ नगर सीणगारणे तोरण बंधावोतो॥ सांमी मेलोरे पालखी ॥ आधो तेडो राय पहला-

दनो साथतो ॥ सती० ॥ ६५ ॥ तोजी काना साही करी बीनंती ॥ आंजणा सासर जेहवो बीचारतो ॥ सांभळी राय उभो थयो ॥ आवीने मुरछना हुवो आचेततो ॥ बाहां झाळी बेटो कीयो ॥ महांरो निरमळ बंस कीयो आनाचारतो ॥ मसतक चडावी राय बोलीयो ॥ पापणी परहर माहरी पोळतो ॥ सती० ॥ ६६ ॥ पोळीया आवीने उठाडीया ॥ बाई तुमने रूठो बीदीयाधर रायतो ॥ बाहा झाळीने बेठी कीवी ॥ मन माहि चीतवी आपणी मायतो ॥ सुनारे मारग संचरी ॥ सरिर सुंतो थयो सुघन सारतो ॥ आघा पाछेरे पग पडे ॥ ईण पर पहुंतीछे मायने दवारतो ॥ सती० ॥ ६७ ॥ तोजी मेहल माहे माता रमे ॥ सुवरण हींडोळे

खाटतो ॥पवन घालेरे कामनी ॥ मणी
मानक मोती हिरां जडीया पाटतो ॥ फुला-
रापगर उपर धऱ्या ॥ बावना चंदन घसी
चरचेछे अंगतो ॥ कोटवाळनेरे जोईयो ॥
आंगण उभीछे आंजणा धियतो ॥ सती०
॥ ६८ ॥ तोजी हाटसु खाले खड पडी ॥
जीभ सुखी नही तलावा निरतो ॥ आंगण
आवी उभी रही ॥ हिवे डांचण पगतले
फाटोछे चिरतो ॥ काळोरे बेस सोभे नही ॥
नयण झरे जाणे मोतिरी बिंदतो ॥ मुख
कुमलाणोरे कामणी ॥ जांणे के राहु ग्र-
स्यो चंद्रतो ॥ सती० ॥ ६९ ॥ तोजी
मिंदर मांहि माता गई ॥ सरलेसा दे
देईने रोवेछे मायतो ॥ हुं कांईरे नही सर
जीरे वांझणी ॥ ईण कळंक आण्यो माहारा

कुळ माहेतो ॥ रायने मुख कीम दाखउं ॥
आणु कटारीने धुंसुं कुखतो ॥ जीणकु-
खेरे आंजणा उपनी ॥ महारा निरमळ
बंसने लगायो दोसतो ॥ सती० ॥ ७० ॥
तोजी राणीना बचन सुणी करी ॥ च्यार
चडी मीली आवीछे पासतो ॥ आदर
वीहुणीरे उभी रही ॥ तुंकांई उभीछे आं-
जणा नारतो ॥ सुसरोने सासु लजावीया
॥ लजावीयो पीहरे मुसाळतो ॥ बंस वि-
गोवण उपनी ॥ बाई थांरो मुख दिठा
हामणे लागेछे पापतो ॥ सती० ॥ ७१ ॥
तोजी बसंतमाळा बळती ईम कहे ॥ येहे-
हो हांळवो काई बालोछो बोलतो ॥ मा-
हारा स्वामीजी आवसीतरे सासरे ॥ पीहर
तणो मुख पडसी धुळतो ॥ तप संजम

साधी करी ॥ आजीयेछे गरभ तणी व्रली आसतो॥ कामणी कायर क्याधरे आजीये-छे पवनजी पुरखणी आसतो॥सती०॥७२॥ बेलडी बेजणी संचरी॥ भाई भोजया तणे घरजायतो ॥ बंधव माही बैसी रहया ॥ आगल आई छे तेहतणी घर नारतो॥ आ-वो भोजाई सांहामी मिल्या॥ मन वीहुणीरे आपीछे बाहेतो॥ आंगुळीदस दांताधरी ॥ भावी मनेआण दीठा हुवा दीन दस पांचतो ॥ सती० ॥७३॥ तोजी आंजणा घर घर हिंडती ॥ पगकुं कुवरणन कमळसी देहतो॥ खुचेछे काठाने काकरा ॥ तीण करी भुमी भमी रात थई जेहेतो॥ दीन वचन मुख भाकती ॥ नयण झरे जाणे सावण मेहतो ॥ भुखण त्रीखारे

आकळी ॥ भाबी माने राखो दीन दस गेहतो ॥ सती० ॥ ७४ ॥ तोजी बळती भोजाई ईम कहे ॥ सांमी रही रही बोले-छे बोलतो ॥ दुरथी केडाई काई नही हुवा ॥ येहवा करम सुं करीयारे कठोरतो ॥ हीवे आबळा सुं कीजीये ॥ आंगण आवो रखे घर माहेतो ॥ हम घर आव्या जो जाणसीजी ॥ तुम तणो वीरने फोडा-वसी ठामतो ॥ सती० ॥ ७५ ॥ तोजी आस मुकीने उभी रही ॥ बंधव बीजा तणे घर जायतो ॥ पाछली रात पोहोरो फीरे ॥ तीम घर घर हींडेछे आंजणा नारतो ॥ बंधव सो नही वुठीया ॥ सजन नकीधीरे हामतणी सारतो ॥ दीठीरे आंजणा आवती ॥ रोही प्रधान तेडावीयो

तीणवारतो ॥ सती० ॥७६॥ तोजी आ-
गण रमतीरे कवारका ॥ मोळे चडी ओवेछे
लोकतो ॥ जीहां जीहां आंजणा संचरे ॥
तीहां तीहां उपनो अतीघणो सोगतो ॥
कुडारे वचन काने सुण्या ॥ जांणीके बा-
जेछे खडगणी धारतो ॥ आती दुखमे
दुख साळे घणो ॥ कहे कवीयण जांणे
बैठीछे बारतो ॥सती० ॥ ७७ ॥ तोजी
आंजणा तीरसीरे टळवळे ॥ नीर ले आ-
वीयो ब्राह्मण वीरतो ॥ पदमणजी पाणीजी
वावरे ॥ सीतळ जळ भर लायाछु नीर-
तो ॥ पाणीहो बंधव सुंकरू ॥ नगरमा-
हे नही पीउ नीरतो ॥ सीम बाहेर पाणी
पीवसुं ॥ आठेतो छे महारा बापनो सी-
मतो ॥ सती० ॥ ७८ ॥ तोजी नगर बहीर

पाणी पावसो ॥ बसंत माळा म्हाने वण ले-
जायतो ॥ उजड उरूंग रमे डुंगरा ॥ उंचोछे
पर्वत बीखमी बोयतो ॥ सुरज कीरण नसं-
चरे ॥ जीण वन तरूवर छायेछे बेलतो ॥ मा-
णस मुखही दिसे नही ॥ तीन वन माहे
बाई ह्माने लेजायतो ॥ सती० ॥ ७९ ॥
तोजी आस मेली पिहरतणी ॥ भाई
भोजया किधो आबाधतो ॥ सुर खत्री
जीम रण चढे ॥ सरीर सांभळेंने साचवे
चिरतो ॥ उजड बन माही संचरे ॥ जंब्यारे
पर्वत उंचा उतंगतो ॥ खांदे चढावीरे का-
मणी ॥ लेई चढै तीण पर्वत सारतो ॥ सती०
॥ ८० ॥ तोजी आंजणा बनमाहे संचरी ॥ लोक
पिहरीयाने देवेछे गाळतो ॥ नगरना लोक
झुरे घणा ॥ येह किसो रायने उपना ख्या-

लतो ॥ आणंदी बडा विरे घरघरे ॥ येहे-
वा करम कोई न करे चंडाळतो ॥ पेटनी
कुसीजी परहरी ॥ बन माहे काढिछे आं-
जणा नारतो ॥ सती० ॥ ८१ ॥ तोजी मा-
ता सेहलीने मोकली ॥ जाय जोवो आंज-
णा रही कीण ठामतो ॥ सेहली कहे वातो
बन गई ॥ हाहारे मे सुंकीधो कामतो ॥
माहारे कुखेरे उपनी बाळपणे ॥ बेटीना
उपर आती घणो लाडतो ॥ बन माहे
ब्याघ्रवी मारसी ॥ रात दिवस भळे पेटनी
आगतो ॥ सती० ॥ ८२ ॥ तोजी भोजन
करतारे बापने ॥ भाईनी भगती न आ-
वती भागतो ॥ उछो रंग रंग रमतीरे हा-
मतणो ॥ ते कीम सहसी ओळुंनी झाळतो ॥
अन्न पाणी कीम पामसी ॥ मे जाण्यो

कोई राखसी विरतो ॥ मातारे मुरछा वस
थई ॥ सरीर साचवी साचवो चिरतो ॥
सती० ॥ ८३ ॥ राजाहो राणीनें पुछियो ॥
राज समंदनो नजाणेरे भलो ॥ कटकथी
पवनजी आवसी ॥ तारा नासक करणछे
दसी दोयतो ॥ लोकांनु किम करी पुछियो॥
किम करी राखुं हुं देसणी कारतो ॥ जो
घरमे आणुरे आंजणा॥ नगरना नर नारी
हिंडे आणा चारतो ॥ सती० ॥ ८४ ॥
तोजी बसंत माळा तब उच्चरे ॥ बाई थारो
बापछे करम चंडाळतो॥ माताहो सुरखणी
तुम तणी ॥ ईण बंधव किधाछे करम
आघोरतो ॥ आंगणे नही राखिया आद
घडी ॥ [illegible]ळकनी सुध नपुछिरे किणतो ॥
बसंत माळा वळती इम कहे ॥ बाई ११

पिहर पडो संतापतो ॥ सती० ॥ ८५ ॥ बाई माहारो बापछे निरमळो ॥ ईणने कळंक नदिजोरे कोयेतो ॥ माता माहारीछे महासती ॥ पतिब्रता धर्म तणी प्रती पाळतो ॥ बंधव भयछे बापनो ॥ हिवे बसंतमाळा मन नही धरे रोसतो ॥ पुरब पुन्य किधा नही ॥ येसहु आपणा करमनो दोखतो ॥ सती० ॥ ८६ ॥ तोजी गीर गुफारे निहाळती ॥ तीहां दीठो मुनीवर ध्यान धरंततो ॥ पंच महाब्रत सुध धरे तप जप संजम सोखे सरीरतो ॥ आवध ग्यानेजी मुनी आगळा ॥ जाय करी पुजी येना भेटयाछे पायतो ॥ आती दुख माहे आणंद हुवो ॥ भव भवहो सांमी तुमतणो ःणोतो ॥ सती० ॥ ८७ ॥ तोजी ध्यान

पाडी रूखी बोलिया ॥ हिवे सुखीछो
आंजणा महेंद निर्धीयतो ॥ सुख दुख
सांमीजी थे जाणोछो ॥ माने सासर पिहर
बितोछे जेहतो ॥ किम करमे हुं रडबडी ॥
कीण करी तुटीछे माहारी आसतो ॥ की-
ण करमेजी पिता परिहरी ॥ कीण करमे
बन माहे माहारो बासतो ॥ सती० ॥८८॥
पर भवे सकळ खमावती ॥ आहीनीस
सेवती जीण तणो धरमतो ॥ सीहरथ पु-
त्रजी तुम तणो ॥ लेई पाडोसण आपहा-
रो देवतो ॥ तेरे घडी लग टळवळे ॥
जीण तणा बीरहे आगन्या करी येमतो ॥
जीहां लगे देव देखुं नही ॥ तीहां लगे अन्न
पाणी तणो मुज्न नेमतो ॥ सती० ॥८९॥
तोजी साधवी आवीने पुछीयो ॥ ताहारा

मन बसीयो बैरागतो ॥ आवीणे द्रेव पाय नमी ॥ माहो माहो उपनो धरमनो रागतो ॥ संजम साधीनें तप करी ॥ आलोवण बीणा हुवो येतलो फेरतो ॥ किधोरे करम नछुटीये ॥ तेरे घडी हुवा बरसे तेरतो ॥ सती० ॥ १० ॥ सिंहरथ पुत्रजी तुम तणो ॥ तुम कुखे लियो आ-वतारतो ॥ साथेरे पाडोसण दुख सहे ॥ आगे हुसी जीण धरम साधारतो ॥ पव-नजी बरगया रीण भणी ॥ ते पीण आ-वसी कुसळ खेमतो ॥ मन आंदेसो मती जाणीज्यो ॥ सासरे पिहरे मिलसी संजो-डतो ॥ सती० ॥ ११ ॥ येतले कही रूखी संचऱ्या ॥ येतले तळे गुंज्यो सिंहतो ॥ त्रास पडयो सरव सावजा ॥ जांणेके धुर

माह्दे गाजे मेह्तो ॥ आंजणा कहेरे अल-
गी रहो ॥ बसंतमाळा कहे मारेहो माय-
तो ॥ जाणसी पिहु परदेस गया ॥ येह
संकट टाळजो हाम तणो नाथतो ॥ सती०
॥ १२ ॥ बसंत माळा ब्रिखे चढी ॥ आं-
जणा आणसण करी दरड तामतो ॥ नाम
जंपे जगनाथनो ॥ ईण बेळा आधार मु-
जणे तुम तणो ॥ चिहुं गती जीव खमा-
वती ॥ च्यार सरणा चिंतवै मन माहेतो ॥
केसरी रूठारे सुंकरे ॥ हामतणो धरमनें
लेसी नामतो ॥ सती० ॥ १३ ॥ बसंत
माळा ब्रखे टळवळे ॥ धावो धावो आंज-
णाछे निरधारतो ॥ बुंबपाडेने बरका करे ॥
धावो धावो आंजणानो प्रातिपाळतो ॥ धा-
वोरे सजण जे होवे ॥ धावो बन तणा

ईसट देवतो ॥ इण संकटथीरे छोडवो ॥ तो करूं देव गुरू तणी सेवतो ॥ सती० ॥ १४ ॥ तोजी तीन बन वींतर जख्य ॥ बारा जो-जण लगे रखवाळतो ॥ जक्षिणी प्रते जक्ष इम कहे ॥ आपणा सरणे आवीछे बेना-रतो ॥ सार्दुळो सिंहरूप जखेरियो ॥ नख करी केसरी छेद्यो देहतो ॥ सार्दुळो सिंहने तेह पराभव्यो ॥ दुडीणे कांढियोछे बन छेहतो ॥ सती० ॥ १५ ॥ सियळ देवता सानीध हुवो ॥ आणंद सियळ त-णो गुण गायतो ॥ नारी सर्वे माही नि-रमळी ॥ बेकरजोडी देव लागो पायतो ॥ सिळेहो सीव सुख पांमिये ॥ सीळ धरंता मिलसीये मायतो ॥ सिळेहो मामोजी आ-वसी ॥ तिहां लगें नारी रहोनी निचंततो ॥

सती० ॥ १६ ॥ तोजी देवता साह्य सिळे
हुवो ॥ बन माहे आबला बेहतो ॥ आ-
वोहो बन फळ वावरे ॥ जीण धर्म तणी
नलोपे लिहतो ॥ आखडी व्रत बारा वहे ॥
धुरलगे धर्मनी सकळ सुंजाणतो ॥ सुध
सामायक उच्चरे ॥ आवीचल दान दया
गुण खाणतो ॥ सतीय सिरोमणी आंजणा
॥ १७ ॥ तोजी चेत मासे सुधे आष्टमी ॥
प्र्य नक्षत्रणे वार सोमवारतो ॥ पाछली
पोहोरछे रयणीनो ॥ आंजणा जायाछे
हाणमंत कुमारतो ॥ जाणो सुरज उगि-
योजी ॥ सरगथी सुर करे जय जय कारतो ॥
राकसारो लेणा आवतऱ्यो ॥ रामनो सेवक
धर्म सिधारतो ॥ सती० ॥ १८ ॥ तोजी
सहीयरे पुत्र पखालीयो ॥ निजरणा माहे

पखालियो चिरतो ॥ पुत्र पोढियो पाथरे ॥ सितारो वाहारू हाणमंत बिरतो ॥ निरखंता तिरपत पामे नही ॥ माहे माहे सखी इम कहे बातती ॥ जनम मोहोछव बाई कुण करे ॥ कटक चाल्यो कुमरनो तातती ॥ सती० ॥ ९९ ॥ तोजी चांदणी रात पुनम तणी ॥ आंजणा कर धरी बेठीछे पुत्रतो ॥ चंचळ चपळ सुहामणो ॥ आती रलियामणो बहु गुणवंततो ॥ हारखे बोलावेरे मायडी ॥ कुमर तणीछे लघु बेसतो ॥ ताराने ताकेर बालुंडो ॥ जाणे करी चंदलो झडपीने लेसुंतो ॥ सती० ॥ १०० ॥ तोजी माउल आंजणाजी तुम तणो ॥ सुरसेन राजाजी तेहनो नामतो ॥ जात्रा करी पाछो वल्यो ॥ थंभावी बि-

मान. रह्यो तीण ठामतो ॥ बनमाहे बेठीरे 'बाळका ॥ इचरज पांमी मोकळी नारतो ॥ मामीजी आंजणा उळखी ॥ तीण वारे नेयण छुटी जलतणी धार-तो ॥ सती० ॥१०१॥ आती दुख आणेछे आंजणा देवतो ॥ तोजी कंठ लगी बेहु जणी रडे ॥ हिवे इतले मामो आयो तत खेवतो ॥ आवीरे भाणेजी आगे मिल्यो ॥ आती दुख आणेछे आंजणा देवतो ॥ कंठ थकीरे छुटे नही ॥ बाळकनी परे धरी रही सिसतो ॥ सती० ॥१०२॥ बोले बे-साडीने धिरपे बाई ॥ ह्ामणा पुरसुं तुम तणी आसतो ॥ तोज्नी बाहे तुटीरे बापनी ॥ थारी आनंदी बडी ठामो ठामतो ॥ तिवारे उठी ह्ामे बनगया ॥ जरां मुईके

जीवती नलिधी सारतो ॥ पुरव प्रीत हुंती घणी ॥ हिवे भाया नकिधी हामतणी सारतो ॥ मामाजी पाप पोतेघणा ॥ हिवे करूणा नकिणी लिगारतो ॥सती०॥१०३॥ तोजी बेसडी बीमाणमे संचऱ्या ॥ आंजणा उछंग हाणमंत कुमारतो ॥ दिठोजी मोतीनो झुमको॥ चंचळ उछली दीधी फालतो ॥ तोडी मोतीने भुई पडयो ॥ आंजणा मुरछाणी सुध नसारतो ॥ मामोजी पुत्र लेवा गया ॥ आणीनें मुक्यो आंजणा पासतो ॥ सती० ॥१०४॥ तोजी बाहा झाळीनें बैठी करी ॥ पुत्र परिख्या तुं मायडी जोयतो ॥ देस देसावर हुं भम्यो ॥ येहलो सबलो नही दिठोरे कोयतो ॥ सिंह नसरीर पाय भलो ॥ कारण पुरखना येह

आवतारतो ॥ डाळी भांगी माहा ब्रक्षनी ॥ पथर भांगीहो कीयो चक चुरतो ॥ सती० ॥ १०५ ॥ तोजी हणमंत पाठण माहें आवीया ॥ तरे तरीयाने तोरण बांध्याछे मालतो ॥ जाचक दान दीरावीया ॥ जात्रारे माहोछव कीधारे सारतो ॥ सुवरण पाट बेसाडीया ॥ माहे लेईने पधार्‍यांछे उतम ठामतो ॥ पांच मीलीने प्रकासीयो ॥ हाणमंत वाण भणी हाणुरे कुंमारतो ॥ सती० ॥ १०६ ॥ तोजी आंजणा हाणमंत तीहां रहै ॥ हीवे पवनजी कटक पोहोताछे जायतो ॥ जायकरी रावणने मील्यो ॥ हीवे झाळ्याछे बीडोने चाल्याछे साथतो ॥ साथेहो सैन्या आती घणी ॥ हीवे मेघ पुरी जाये करयारे मेलाणतो ॥ वरूण

राजा तीहां आवीयो ॥ चोरंगी सैन्यने दळ भरपूरतो ॥ सती० ॥ १०७ ॥ तो-जी मेघ पुरी दळ संचऱ्या ॥ साह्मा बरसेछे मेह्ना बानतो ॥ पवनजी पाय नर चातरे ॥ साह्माहो सुर आफळेछे तेह्तो ॥ बरस दिवस लग सगडो रह्यो ॥ माहो माहो बेजणा कीधोछे मळतो ॥ बांध्यारे खर दोखण छोडावीयो ॥ तीहां मनावीछे रावण तणी आणतो ॥ सती० ॥ १०८ ॥ तोजी कटकले आयोरे लंका भणी ॥ राणोहो रावण कीधोहो जुहारतो ॥ बस्त्र नवाजी आपिया ॥ सरीर सोभतो आपियो आभरणतो ॥ मास बेचार राखी करी ॥ मेह्ला माही उचो करी हाततो ॥ ज्यारे तेडीउ तारे आवजो ॥ तुमेरे चा-

ल्यारे विद्याधर नाथतो ॥ सती० ॥१०९॥ तोजी कटक थकी कुवरजी आविया ॥ माता पिताने लागाछे पायतो ॥ जितरे माताजी भोजन करे॥ तितले आंजणारे घर जायतो॥ सुनारे धवळोरे घर देखियो ॥ सुनारे तो-रण तुरळेछे कागतो ॥ पुरब बात काणे सुनी ॥ तितले पवनजी सिरपडी झाळ-तो ॥ सती० ॥ ११० ॥ तोजी कडथकी माताजी टळवळी ॥ आवी पवनजीनी झा-ळीछे बाहतो ॥ पाछा वळो पुत्र भोजण करो ॥ पीण हिवे बहु आणसुं इण ठो-रतो ॥ धरणी मुख बेसी रहया ॥ बोळे नही लेवे नही मायनो नामतो ॥ माताजी खोलारे पाथरे ॥ बाहे नाखीने गयो महें-दने ठामतो ॥ सती० ॥ ११ ॥ तोजी

माता रोवे मुख ढाकने ॥ मै बात बिमासी नही किनो कामतो ॥ दळ भणी जनने मोकळयो ॥ तिहां लगे बहु राखी नही घर माहेतो ॥ पाछली बुध नारी तणी ॥ मेतो नीत बहुने दिधोछे बहु दुखतो ॥ केतमती राणी करे घणी आरळा ॥ राकने हाथती गयो रतनतो ॥ सती० ॥ १२ ॥ तोजी पवनजी मंत्रीने इम कहे ॥ हिवे राय राणीने किम करसुं जुहारतो ॥ माताजी आंजणा परभवी ॥ हिवे सासरा बिचे माहारी नगमीछे मामतो ॥ बरस दिवस जग रोडियो ॥ राजाहो बरूणसु कुण करतो जुंजतो ॥ बांदी खर दुखण छुडावियो ॥ तीण आगळ कर तो झुंजतो ॥ सती० ॥ १३ ॥ तोजी मंत्री कहे सती

निरमळी ॥ आवगुण आपणा सहेरे स-
रीरतों ॥ गुणते परतणा सीर बहे येहवी
नारी मे नवी दिठी धिरतो ॥ मेहेल मं-
दीर नही जावसुं ॥ आगल थकी कहव-
डावसुं जुहारतो ॥ पवनजी आणेहो आ-
वियो ॥ हिवे आंजणा पिहर पडयोरे पु-
कारतो ॥ सती० ॥ १४ ॥ तोजी महेंद
कहे हुंतो पापियो ॥ मेतों करम कसाईना
किधाछे जाणतो ॥ हांजीया लोक मारे
घणा ॥ माठो नर कोई नहीरे निरवाण-
तो ॥ हाथ लिक नैन बाळी कहेये ॥ तो
मन माहारी उतरती धिरतो ॥ नरक नि-
याणो मेहे बांधियो ॥ काम करी करम
छुटसी जगदिसतो ॥ १५ ॥ तोजी प-
वनजी आणेरे आविया ॥ सांभळी माताने

सिरपडी झालतो ॥ पेट कुटेरे मे बे बे.हा-
थसुं ॥ उदर आधान किहा गई बाळतो ॥
उभी थकी सीर आफळे ॥ जाणे केवळ
भरी लागेछे बाणतो ॥ आंजणानो दुख
देखवा ॥ आजी येसु कोडी माहारे प्रा-
णतो ॥ सती० ॥ १६ ॥ तोजी सेन्या
करीने संचऱ्या ॥ सुसरो जमाईने साहमो
लेवा जायतो ॥ आती दुख रायनो सां-
भळीरे ॥ मन माहे बळी बेटिनो दाहतो ॥
दुरथकी पवनजी आविया ॥ काळो धुं-
धाळो मिळयोरे नरेसतो ॥ पवनजी कही
पिया परहारी ॥ महेंद्र कहे मे किसो उतर
देसुंतो ॥ सती० ॥ १७ ॥ तोजी नगर
माहेजी पधारिया ॥ हिवे आंग मरदन
तेल चंपेलतो ॥ निरमळ नीरें आंघोळीये ॥

बसनी बेठाछे बेजणा बाळतो ॥ वीवीध प्रकारे भोजण परूसीया ॥ हिवे थाळ पुरीसने मेलीयो पाटतो ॥ पवनजी हात खेची रह्या ॥ चिंहु दिस जोवे छे आंजणा बाटतो ॥ सती० ॥१८॥ तोजी आंजणा बेटोरे जनमियो ॥ पुत्र जायोतो बधावणी खायतो ॥ बसंत माळारे दिसे नही ॥ तेहनो मुख कीम दिठो जोयतो ॥ सासु घरे पडा पिठणो ॥ माहो माहे बेजणा करे बाततो ॥ आंजणा सासुवे परभवी ॥ पिहर आवीने किधो आपमानतो ॥ सती० ॥ १९ ॥ तोजी साळा तणो सुत नानडो ॥ लेई उछंग बेसाडोछे बाळतो ॥ के थारी फुईजी सुंकरे ॥ तरे रूदन करीने बोल्यो ततकाळतो ॥ माता पिता इण बंधवे ॥

इण पापीये किधीछे करम चंडाळतो ॥ आंगणे नराखी आदघडी ॥ इण कळंक चढावीने दिधोछे आळतो ॥ १२० ॥ तोजी बाळक वचन काने सुण्या ॥ हिवे पाटो पाछले फेरीने नाखिया छे थाळतो ॥ मेहेंद राय आवीने पाय नम्यो ॥ प्रोहित कहे तुंतो करम चंडाळतो ॥ उठो सांमी सुं बेसी रहया ॥ हिवे मुइके जीवतीने लीजे खेजतो ॥ सासर वाडीया बळीजी आडा फिऱ्या ॥ तुमारो मुख दिठा हामने लागेछे पापतो ॥ सती० ॥ २१ ॥ तोजी बन माहे जी कवर टळवळे ॥ हिवे किहां गई दीन दयानी वेलतो ॥ किहां गई धरमनी धुंसरी ॥ किहां गई सिळतणी बेलतो ॥ आवो ने नारी आगलै रहो ॥ जीम जोउ तुम

तणा मुखनो रूपतो ॥ कटकथी कुसले हामे आविया॥ इम कही रूदन करे बहु भुपतो ॥ सती० ॥२२॥ तोजी महेंद राजा तिहां आवियो ॥ नारी सहीत आव्योछे पहलादतो ॥ आवीने पवनजीनी बाहे धऱ्यो ॥ हिवे कांईरे कायर तुमे हुवो ॥ भवथीत बळीयोजी कोई नही ॥ हिवे पेट कुटती आवीछे मायतो ॥ राजाहो बरू-णसुं रीण भंज्यो ॥ हिवे आती दुख कर-ता उछलसी वावतो ॥ सती० ॥२३॥ तो-जी आनेक बिमाण लंबा आवियां ॥ आ-णपलाण्या तुरींगम फिरेरे आसवारतो ॥ कोई नर आनेक पाला फिरे ॥ हिवे सां-डिया दोडेछे ठामो ठामतो ॥ ये सती दिसेतो जिवीये ॥ नहीतर खडग करी

तजसुं प्राणतो ॥ देस बिदेसजी जोवतां देखतां ॥ आंजणा प्रगठीछे माय मोसाळतो ॥ सती० ॥ २४ ॥ तोजी आगळेथी पवनजी चालिया ॥ पुठे थकी आवेछे सहु साथतो ॥ आवतो सहीयर ओळख्यो ॥ येक कहे सांमीनी तुमतणो नाथतो ॥ आंजणा आय पाये नमी ॥ हिवे खोळे बेसाडे हाणमंत कुमारतो ॥ खीण येक पुत्र सामो जोवतो ॥ खीण येक जोवेछे आंजणा नारतो ॥ पवनजी आणंद पामी रह्या ॥ भाई येहवो सुख नदीसे संसारतो ॥ सती० ॥ २५ ॥ तोजी बसंतमाळा आवी पाये नमी ॥ उरलगाडीने लिधी हिया वारतो ॥ कहे बाई दुःख तुम कीम सहयो ॥ कीम कर सही माहारी मायनी

मारतो ॥ कीमकर बन फल चुंटिया ॥ कीमकरी पर्वत रहया निरधारतो ॥ आंजणा पुत्र किमकर पाळियो ॥ कहे बाई कीम करी काढियो काळतो ॥ सती० ॥ २६ ॥ तोजी जीवांरे सांमीजी तुमे सैन्या गया ॥ तीवांरे सासरे पीहर दीधोछे छेहतो ॥ तीवांरे उठी हमे वन गया ॥ बन फळ भखी हामे राखीयो देहतो ॥ बनमाहे मुनीवर भेटीया ॥ देवता कीधीछे हामतणी सारतो ॥ रात दीवस धरमज ध्यावता ॥ आंजणा गुणतणो नही लहुं पारतो ॥ सती० ॥ २७ ॥ तोजी धन मुख दीठोजी तुम तणो ॥ बेहु सखी बोलेछे मधुरीजी बाणतो ॥ कीमकर सेन्या माहे संचऱ्या ॥ कीमकर झाळया राजा बरण-

ना वाणतो ॥ खर दुखण कीम छोडावी-
या ॥ कीम कऱ्यो तुमे घम साणतो ॥
जुध करी सांमीरे सुभ रण रही ॥ आती
सुख उलट आंगन मायेतो ॥ सती० ॥२८॥
तोजी आंजणा सांह्यमीरे संचरी ॥ जाय
करी सुसराने लागछि पायतो ॥ सुसरो
आस्या आंसु भरे ॥ तुमने हुं बहुं कहु
माह्यरी मायतो ॥ मे तुमने कळंक चढा-
वियो ॥ हिवे सासुरा पाय पुज्या तीण
वारतो ॥ बहु विगोवण ह्यमे सुं कहु ॥ कि-
धोरे करम ह्यमतणो जोवतो ॥ सती०
॥ २९ ॥ तोजी माता पिता हिवे मिल्या ॥
भाई भोजया आती घणी नेह्यतो ॥ पि-
हरीया मुख ढाकी रह्या ॥ बसतर पाछो
करी निरखे छे देह्यतो ॥ आबळी सबळी

सखी मिली ॥ माहारी माता हिवे काक-
रो लाजतो ॥ कर्म माहारो हुं बन गई ॥
हरखे बोलावेजी सहु आजतो ॥ सती०
॥ १३० ॥ तोजी हाणुरे पाटण थकी सं-
चऱ्या ॥ आंजणाने आपीछे आती घणी
आथतो ॥ मामोजी आयो बोळामणी ॥
रतनपुरी लग आयोछे सहु साथतो ॥
साहामी राज परजा परवरी ॥ हिवे लेई प-
धारीछे उत्तम धामतो ॥ पवनजी पाट बे-
साडिया ॥ राय राणी बेहु तप बन जा-
यतो ॥ सती० ॥ ३१ ॥ तोजी पवनजी
पाट बेसाणिया ॥ आंजणा नारी बेठी आ-
रद वंगता ॥ हाणमंत कुमर बिद्या भणे ॥
बांदरी बिद्या पामी आती चंगतो ॥ बि-
जी बिद्या आती बहु भणी ॥ देस बिदेस

बधिरे बिख्याततो ॥ इणपर प्रथवी हो भोगवे ॥ हीवे बसंत माळाने पुछी करे बातततो ॥ स० ॥ ३२ ॥ तोजी बरूण लंकेसर उपनो ॥ हीवे बरूण बेठो गवडावे गीतततो ॥ पुत्रसो देखीरे आपणा ॥ परणी सैन्या नआवे दायतो ॥ लंका भणी जन मोकळयो ॥ थांरेरे झुंझ करवा तणो-भावतो ॥ बीजारे सुभटसु मोकळे ॥ येक वार मुख जोवण आवतो ॥ सती० ॥३३॥ तोजी रावण सैन्या मेली घणी ॥ हिवे येक तेडो आयो पवनजी रायतो ॥ हाणमंत कहे हामे जावसुं ॥ तात कहे थारी लघु कायतो ॥ आंजणा उठी आलोचीयो ॥ हीवे मनमाहे उपनी आती घणी दाहतो ॥ राजा जाय तोजी रीण भंडे ॥ हीवे कुमर

माह्रो नही बरूण समानतो ॥सती०
॥ ३४ ॥ तोजी हाणमंत हाठ कर चाली
यो ॥ हीवे महेंद्पुरी ज्ञाय कीयो मेला-
णतो ॥ तीन पोहोर दल आफल्यो ॥
बंधने बांध्याछे मायने बापतो ॥ मा-
माजी आवीने छोडावीया ॥ हिवे छोडी
बंधणने करेरे प्रणामतो ॥ मारी माताने
बेला पडी ॥ तिवारे राजाजी नदीधारे
ठामतो ॥ सती०॥३५॥ तोजी हाणमंत चा-
ल्यारे लंका भणी ॥ साहामारे सुभट आफळे
छे जेहेतो ॥ झाळी बीडोने पाछो बळ्यो ॥
हीवे मेघ पुरी पर हाळका ळोळतो ॥ सा-
हमाहो सुभट सहु आवीया ॥ खेची खेची
साधणे नाखेछे बाणतो ॥ रोस चडाई रीण
आफळे ॥ येहवाहो सुभट लडे रण

माहेतो ॥ सती० ॥३६॥ तोजी रावण सै-
न्या देखी करी ॥ हीवे सो पुत्र बरूणनां रीण
चडया सोयतो ॥ आगनीना आगार उडी
या ॥ हीवे बाण नाखे तीहां आफळे लो-
होतो ॥ चाळो चाळ बांधी हीवे लडे ॥ धनुक
दीसे तीहा कुंडल आकारतो ॥ रावण सैन्या
नासीगई ॥ आगळ उभोछे हाणमंत कुमा-
रतो ॥ सती०॥३७॥ तोजी माताहे मुरख
तुम तणी ॥ बापने ओळखामणो नानडीयो
बाळतो ॥ जो सनमुख आव्याछे बरूणने ॥
ईम दीन दीन उठे तुम तणो काळतो ॥
बळतोजी हाणमंत बोलियो ॥ बंधव सरव
मीलीने आव्याछे सरबतो ॥ बोलेहो बो-
ल नवी पांमीये ॥ जाणसां रीणमाहे वाव
रहयो मेहेतो ॥ सती०॥३८॥ तोजी बांद

री बीदीया साधीकरी ॥ हीवे बांदर रूप कियो तीण वारतो ॥ हांका करी दळ हारावियो ॥ जोजन बारा लगे बाजीयो धुंकारतो ॥ हांक करी दळ सैन्या थरहरी ॥ हिवे ब्रक्षना मुलने घालेछे घावतो ॥ पुछ फेरी करी येकठा ॥ इण पुत्र सो बरूणना बांधी नाख्या रीण माहेतो ॥ सती० ॥ ३९ ॥ तोजी बरूण राजा तीहां आवियो ॥ आवीने हाणमंतने दिधीछे बांथतो ॥ बांदरी विदीया मेली करी ॥ हिवे मुलगे रूप रहयो रीण माहेतो ॥ कोप चढायोरे करवावरे ॥ लग लगता बाणा मुके ततकालतो॥ बरूण राजा तीहां विमाशियो ॥ ये बाळ दिसे झुंजनी झाळतो ॥स०॥ १४०॥ तोजी रथथकी राजाउतरीयो ॥ आवीने

हाणमंतनु दीधीछे हांकतो ॥ बेणीना बा-
ळते कर ग्रही ॥ मुठीनी परीहार बाजेछे
हाथतो ॥ चपल चपेटारे मारवे ॥ हीवे
केडाथी आवेछे रावण साथतो ॥ आवीने
हाणमंत उपर कर्‍यो ॥ तीवारे बांधी ब-
रूणने नाख्यो रथ माहेतो ॥ सती० ॥४१॥
तोजी बंधन छोडया राजा बरूणना ॥
आवीने बरूण कीधोरे जुहारतो ॥ बळतो
जी बरूण राय बोलीयो ॥ मांररे सीस
नमु जगदीसतो ॥ संजम लेने संचर्‍या ॥
आपणा धर्मतणो करूंरे काजतो ॥ सैन्या
हो बरूण बखाणीयो ॥ तेहना पुत्रने बे-
साणीयो राजतो ॥ सती० ॥ ४२ ॥
तोजी रावण हाणमंत प्रसंसीयो ॥ सुर-
पणो भारी लघु बेसतो ॥ मोठो राय अ-

नमानीयो ॥ पराक्रम देखीने कह्यो ते
पसायतो ॥ कानाना कुंडळ आभरण
आपिया ॥ वाटेरे आपिया आती घणा
देसतो ॥ दिधीछे भांणेजी आपणी ॥
परणीछे पदमणी आयाछे देसतो ॥ सती०
॥ ४३ ॥ तोजी बळी पणे बिदीयाधरी ॥
सेहेंस कन्या वरी हाणमंत बिरतो ॥ बेटी
परणीरे तारा तणी ॥ तीण पिउ उपर
आती घणी प्रिततो ॥ सुसराने घर का-
रण पड्यो ॥ माहो माहें उपनो आती
घणों धंधतो ॥ सुग्रीव हाणमंत रामनों ॥
ये कथा चालसी रामायण माहेतो ॥ स०
॥ ४४ ॥ तोजी पवनजी प्रथवी भोगवे ॥
बैसे सिंघासण सीर धरे छत्रतो ॥ हाण-
मंत कुमरछे दिपतो ॥ ते भणी दुर्जण

दुर नासंततो ॥ परजा सहु सुख भोगवे ॥ पाप परगळेने धरमरी बाततो ॥ जाचक दान देवाडतो ॥ इणपर पवनजी भोगवे पाटतो ॥ सती० ॥ ४५ ॥ तोजी मृग मंद चंदण महे महे ॥ सुगंध सुरासर चरछे आंगतो ॥ नीत नीत नाटक नीरखता ॥ फुल ने पान चाळनो रंगतो ॥ सहेस बहुरे सेवा करे ॥ पंचेद्रि तणो भोगवेछे भोगतो ॥ आंजणा मनमाहे चिंतवे ॥ धन धन ते नर सीर बहे जोगतो ॥ सती० ॥ ४६ ॥ तोजी पाछलो पोहोर रयणी तणो ॥ धर्म चर्चा करे आंजणी देवतो ॥ चारित्र मनमाहे चिंतवे ॥ पवनजी पाय लागी ततखेवतो ॥ जनम मरण दुख दोहलो ॥ रोग बिजोग संसार कलेसतो ॥ बिखयना

सुख पुरा हुवा ॥ सिखदो सांमी हुं संजम लेसुतो ॥ सती०॥४७॥ तोजी पवनजी आंजणाने उतर कीयो ॥ हीवे घर बैठी करोरे धर्मतो ॥ आजे बाळपणा नारे दाहडा ॥ संज्मम लेजोजी चोथेजी आश्रमतो ॥ आंजणा थईरे उतावळी ॥ बीलम मत करो सांमी घणो काळतो ॥ सती०॥४८॥ तोजी बीळम हो सांमीजी थे करो ॥ जें नर मरणसु होये मंत्री चारतो ॥ बीलम हो सांमी कीम करो ॥ मरणे कटक चडो घर बारतो ॥ बीलम सांमी जेकरे ॥ मरण आया किया नासी नासतो ॥ राखण हाराजी कोई नही ॥ मरण तणो नही मने बिसवासतो ॥ सती० ॥ ४९ ॥ तोजी इण बचने राजाजी रिंजयो ॥ सरीर

संवेग मन आण्यो बेरागतो ॥ हणमंत कुवरने तेडावियो॥ तेहनो राय उपर आती घणो रागतो ॥ मातारा चरण ग्रही रहयो ॥ आंजणा उपर आती घणो मोहतो ॥ सती० ॥ १५० ॥ माता पितारे हिवडे धरे ॥ संसार आसार बिसवा बिसतो ॥ धन कंचन मोती कारमो ॥ मुर्ख जे नर आणेरे आसतो ॥ माता पितम पुत्र कलत्रना ॥ माहरो माहरो सहुकरे जेहतो ॥ सती० ॥ ५१ ॥ तोजी तिलक कडावीने संचऱ्या ॥ हाम तुम लेवा जीण देवोजी कोयतो ॥ राय खमावी साधु पासे गया ॥ तपकरी पाम्या सिवपुर ठामतो ॥ आंजणा गुरणी पासे गई ॥ बसंतमाळा साथे थई तामतो ॥ सती० ॥ ५२ ॥ तों-

जी कानाना कुंडल परिहऱ्या ॥ नाकना नथ बेसर नवसर हार तो ॥ कड्या तणी कटमेखळी ॥ चोवा चंदन सर्व सिणगार-तो ॥ पगतणी पायल परहरी ॥ बाहतणी परहरी ज्ोडतो ॥ मसतक लोच करा-वियो ॥ कर्म तणी बहु तोडेछे कोडतो ॥ सती०॥८३॥ तोजी खोळे घाली सुत संच-ऱ्या ॥ आंजणाना आभरण सीरतणा के-सतो ॥ घरे जाई करी पुजसु ॥ ईम करी नीगमसुं दीन राततो ॥ आती दुख आणी झुरे घणा ॥ मात पिताना परहरी आस-तो ॥ बेटीहो सुग्रीवणी इम कहे ॥ केसरी कीम रहे बांधीयो पासतो ॥ सती०॥८४॥ तोजी मास खमण करे पारणो ॥ सुंदरी तप करी गाळीछे देहेतो ॥ सती सियाळे

जीसीर बहे ॥ जेठना तावडा सीरबहे तामतो ॥ आछी दिसे सहुं जुदी जुदी ॥ समसत जीव तणी प्रती पाळतो ॥ मास लोही सुकी गया ॥ लिलरी चमरी दिसेने साज बाळतो ॥ सती० ॥ ५५ ॥ तोजी प्रथवी पुजी करी संथारो ॥ आणसण करीछे आंजणा मायतो ॥ चिहुं दीस जीव खमावती ॥ चार सरणा चिंतवे मन माहेतो ॥ नारी लिंगछेदे करी ॥ आगल पामसी पुरस आवतारतो ॥ तोजी दिस्या लेई मुगत जावसी ॥ इम कहे ग्रंथ उपदेसतो ॥ सती० ॥ ५६ ॥ तोजी बंस बिदियाधर उपनी ॥ उपनी आंजणा मायतो ॥ नामहो नवनीध संपजे ॥ येहवानो भाव धरंता भव दुख जायतो ॥ सती०

॥ ५७ ॥ तोजी इधको ओछोजी मे कह्यो ॥
मिछांमी दुक्कड होयजो मुजतो ॥ सीलतणा
गुण बरणव्या ॥ ये सती साधवी आंज-
णा मायतो ॥ ये संबंध पुरो हुवो ॥ हिवे
आगल चालसी सीता संबंधतो ॥ बिर-
हणी बळीये वयरागणी ॥ रामनी भार-
जा जगत्रणी मायतो ॥ सतीय सिरोमणी
आंजणा ॥ ५८ ॥

॥ संपूर्ण ॥

॥ अथ राणी पदमावतीरी चोपाई लिख्यते ॥

दुहा ॥ श्री सिध्धारथ कुलतीलो ॥ महावीर भगवंत ॥ वर्तमान तीरथ धणी ॥ प्रणमुं श्रीअरीहंत ॥ १ ॥ तसु गुणधर गौतम नमुं ॥ लब्धीतणो भंडार ॥ कामधेनु सुरतरू मणी ॥ वारू नाम विचार ॥ २ ॥ विणा पुस्तक धारिणी ॥ समरूं सरसती माय ॥ मुरखने पंडित करे ॥ कालिदास केहवाय ॥ ३ ॥ प्रणमुं गुरू माता पिता ॥ ज्ञानदृष्टी दातार ॥ किडीथी कुंजर करे ॥ ए मोठो उपकार ॥ ४ ॥ गारूडी फणीथी मणी ग्रहे ॥ ते जीम मंत्र प्रभाव ॥ तीम महीमा मुज गुरूतणो ॥ हुं मती मूढ स्वभाव ॥ ५ ॥ मुजनें

सुमतें जगव्यौ ॥ उठ उठरे उठ ॥ गुण वर्णवें गीरूआतणा ॥ हुंतुज पुरीश पुठ ॥ ६ ॥ तीणथी मुज उद्यम उपन्यो ॥ पंखीने जीम पंख ॥ एक लाभ वली कहे सुमती ॥ दूध भर्‍यो जीम शंख ॥ ७ ॥ दधी वाहन नृप पदमावती सती ॥ कुंवर करकंडु जाण ॥ ईण नामे उतम हुवा ॥ तीणरो सुणजो वखाण ॥८॥ चारीत्रीया चतुर त्रीणे ॥ मोठा साधु महंत ॥ चीहुं खंडे कहुं चोपई ॥ जीम पामुं भव अंत ॥ ९ ॥

ढाळ पहेली (चोपाईनी देसी)

॥ जंबु नामे एहीज द्वीप ॥ दो चंदा दों सुरज दीप ॥ भरत क्षेत्र तीहांकहीये भलो ॥ जीहा शत्रुंजे तीरथ गुणनीलो ॥१॥ त्रेसट शलाका पुरुष रतन ॥ जीहां उत्पत्ती

जीन धर्म जतन ॥ साडा पंचवीस आरज देस ॥ साधु साधवी दिये उपदेस ॥२॥ देस कलींग नामें परसीद्ध ॥ चंपा नयरी ऋद्धी समृद्ध ॥ राज्य करे दधिवाहन राय ॥ रापचंद्र सम न्याय कहाय ॥ ३ ॥ तेज प्रताप आधीक जेहनो ॥ वचन नलोपे को तेहनो ॥ वयरी राजा माने आण ॥ दधीवाहनना घणां वखाण ॥४॥ चैडानी जे पुत्री सात ॥ तेहतणी सुणजो एक वात ॥ वीर वखाणी साते सती ॥ नामे पाप रहेनहीं रती ॥५॥ चेडो राजा श्रावक शुद्ध ॥ एक तीर नाखे ते युद्ध ॥ पुत्री परणाव्यांनो सुंस ॥ पण कन्याने परनी हुंस ॥६॥ आप आपणी मनरूची हुई ॥ पुत्री परणावी जुई जूई ॥ राय उदायन परभावती ॥ संतानिकने मृगावती ॥७॥

श्रेणीक नृप परणी चेलणा ॥ ते परपंच त-
णी खेलणा ॥ ज्येष्टा नंदीवर्धन नृप घरें
॥ लीला लाड करे बहु परें ॥ ८ ॥ चंद
प्रद्योतने परणी शिवा ॥ सुज्येष्टा ले व्रत
पालवा ॥ दधीवाहन घर पद्मावती ॥ सा-
क्षात जाणे सीता सती ॥ ९ ॥ रूपें राणी
रंभ समान ॥ कल्पवेली जिम आपे दान ॥
राजानें पण वल्लभ घणुं ॥ नाम जेहनो
परभाते भणुं ॥ १० ॥ रूपवंतने पाले शि-
ल ॥ ए आधिकाई लहीये लील ॥ एक
शंखने दूधे भऱ्यो ॥ घेवर ऊपर बूरो ध-
ऱ्यो ॥ ११ ॥ एक सिंहने वली पाखऱ्यो ॥
बाप अने संयम आदऱ्यो ॥ धनवंत वि-
नय धर्म आदरे ॥ ज्ञानवंतने किरिया करे
॥ १२ ॥ माने तीने बेटो जण्यो ॥ बुद्धि-

वंतने विद्या भण्यो ॥ कंठ भलोने गुणे सिद्धांत ॥ ध्यान धरेने रहे एकांत ॥१३॥ फासु अन्न सुपात्रे दान ॥ भण्यो घणुने नकरे मान ॥ तपसी नकरे क्रोध लिगार ॥ एम रूप शियल अधिकार ॥ १४ ॥ राजा राणी सुख भोगवे ॥ राज्य काज मुहतो जोगवे ॥ गोडी रागे पेहली ढाल ॥ समय सुंदर कहे वचन रसाल ॥१५॥

दुहा ॥ एक दीन डोहोलो उपन्यो ॥ गर्भ तणे परभाव ॥ दीन दीन थाये दुबली ॥ राणी तेणे प्रस्ताव ॥ १ ॥ दधीवाहन पुछे प्रिया ॥ कहे कीण कारण एह ॥ तुं क्युं दिसे दुबळी ॥ सुण प्रीतम ससनेह ॥ २ ॥ हुं पेहेरूं वेश ताहरो ॥ तुं छत्र धारे सीस ॥ गज चढी वन मांहे भमुं ॥

मुज मन एह जगीस ॥ ३ ॥ कहे राजा चिंतो मतीकर ॥ करसुं एह प्रकार ॥ सोहागणी साची तिका ॥ जेहने वश भरतार ॥४॥

॥ ढाळ बिजी ॥ राग मारूणी ॥

॥ राणी वेश करी राजानो ॥ गज चढी हर्ष अपारजी ॥ राजा छत्र धरे राणीने ॥ पुंठे बहु परिवारजी ॥१॥ कोई राखोरे कोई शुर सुभटने भाखोरे ॥ कोई दाय उपाय मुज दाखोरे ॥ मुने हाथी अपहरी जाय ॥ दयाल कोइ राखोरे ॥ पद्मावती राणी इम विलवे ॥ क्षण क्षण विलखी थायरे ॥ दयाल कोइ राखोरे ॥ २ ॥ ए आकडी ॥ एहवी वात देखी तीण नगरी ॥ लोकने अचरिज थायजी ॥ वन उद्यान विनोद करावी ॥ डोहोलो पुरे रायजी ॥ कोइ रा० ॥३॥ वुठो मेह

प्रथम वनमांही ॥ प्रगट्यो भुमी सुगंधजी ॥
बिजा वन समरंतो दोड्यो॥दुरगयो गज अं
धजी कोईरा०॥४॥ वडशाखा वलगी रह्यो
राजा॥ राणी गई गज साथेजी ॥ हाहाकार
हुवो नगरी मांही ॥ हाथी नकेहने हाथेजी ॥
काईरा०॥५॥ डंडाकार गयो आटवीमांहे ॥
दीठूं एक तलावजी ॥ पाणी पीयण भणी
गज पयठो ॥ राणी लह्यो प्रस्तावजी ॥
कोईरा०॥६॥ हलवे हलवे गजथी उतरी ॥
चाली एक दिशी लेईजी ॥ सिंह वाघथी
बिहिथी आबला ॥ कर्मने दुखण देईजी ॥
कोई० ॥७॥ हाहा दैव करूं कीम हुं हिवे ॥
कोण कीधां मे पापजी ॥ कोण विपत्ती आ-
वस्था पाडी ॥ राणी करे विलापजी ॥ कोइ०
॥८॥ क्षण रोवे क्षण जोवे चिहुं दिस ॥ क्षण

चितारे राजजी ॥ कुण कुण राज लीला भोगवती ॥ एआवस्था आजजी ॥ कोई० ॥९॥ किहां चंपा नगरीनां मंदिर ॥ किहां हींडोला खाटजी ॥ किहां प्रीतम पोढण सुखशय्या ॥ किहां नवरंगी खाटजी ॥ कोई० ॥१०॥ किहांते भोजन भगती सजाई ॥ किहां कुटुंब परिवारजी ॥ डंडाकार पडीहुं अटवी ॥ अबला कोण आधारजी ॥ कोई रा०॥११॥ वली वैराग्य चडीते राणी ॥ रोवे नलाभे राजजी ॥ चउराशी लख जीव खमावी ॥ सारूं आतम काजजी ॥ कोई० ॥१२॥ दुःखमांहे जे धर्म संभारे॥ तेहने कोई नतोलेंजी ॥ मारूणी रागें ढाल एबीजी ॥ समय सुंदर इम बोलेजी॥कोइराखो०॥१३॥

॥ ढाळ त्रिजी ॥ राग वेराडी ॥

॥ हवे राणी पदमावती ॥ जीवराशी खमा वे ॥ जाणपणुं जगते भलुं ॥ इण वेला आ- वे ॥ तेमुज मिछामी दुक्कडं ॥ अरीहंतनी साख॥जेमें जीव विराधीया॥चउराशी ला- ख ॥ तेमुज० ॥२॥ सात लाख पृथिवी त- णा ॥ साते अपकाय ॥ सातलाख तेउ का- यना ॥ साते वली वाय ॥ तेमुज० ॥ ३ ॥ दस प्रत्येक वनस्पति ॥ चौदह साधार ॥ बिती चउरींद्रीय जीवना ॥ बेबे लाख वि- चार ॥ ते० ॥ ४ ॥ देवता तिर्यंच नारकी ॥ चार चार प्रकाशी ॥ चउदह लाख मनुष्य- ना ॥ ए लाख चोराशी ॥ तेमुज० ॥५॥ ईण भव परभवें सेवियां ॥ जे पाप अढार ॥ त्रिविध त्रिविध करी परिहरूं ॥ दुर्गती

दातार ॥ ते मुज० ॥ ६ ॥ हिंसा किधी जीवनी ॥ बोल्या मृषा वाद ॥ दोष अदत्ता दानना ॥ मैथुन उन्माद ॥ ते मुज० ॥७॥ परिग्रह मेल्यो कारिमो ॥ किधो क्रोध विशेष ॥ मान माया लोभमें किया ॥ वळी रागने द्वेष ॥ तेमुज० ॥ ८ ॥ कलह करी जीव दूहव्या ॥ दिधां कूडां कलंक ॥ निंदा किधी पारकी ॥ रति अरति निःशंक ॥ ते० ॥९॥ चाडी किधी चोतरे ॥ किधो थापण मोसो ॥ कुगुरु कुदेव कुधर्मनो ॥ भलो आण्यो भरोसो ॥ तेमुज० ॥ १० ॥ खाटकीने भवे मे किया ॥ जीव नानाविध घात ॥ चडीमार भवे चरकलां ॥ मार्‍यां दीन रात ॥ ते० ॥ ११ ॥ माछीगर भवे माछलां ॥ झाल्यां जळवास ॥ धिवर भील

कोली भवे ॥ मृग पाड्या पास ॥ ते० ॥१२॥ काजी मुल्लाने भवें ॥ पढी मंत्र कठोर ॥ जीव अनेक जंभे किया ॥ कीधां पाप अघोर ॥ तेमुज०॥१३॥ कोटवालना भवे मे किया ॥ आकरा कर दंड ॥ बंदीवान मरावीया ॥ कोरडा छडीदंड ॥ तेमुज०॥१४॥ परमाधर्मीनें भवे॥दीधा नारकी दुःख॥छेदन भेदना वेदना ॥ ताडना अती तीख्क ॥ तेमुज॥०१५॥ कुंभारने भवे जेकीया ॥ नीमाह पचाव्या ॥ तेली भवे तील पीलिया ॥ पापे पेट भराव्या॥ तेमुज० ॥ १६ ॥ हालीने भवे हलखेडियां ॥ फाड्यां पृथिवी पेट ॥ सूड निदान कियां घणां ॥ दिधा बदल चपेट ॥ तेमुज० ॥ १७ ॥ मालीने भवे रोपिया ॥ नानाविध वृक्ष ॥ मुल पत्र फल

फूलनां ॥ लागां पाप ते लक्ष ॥ ते-
मुज० ॥ १८ ॥ अधो वाई याने भवे ॥
भऱ्या अधिका भार ॥ पोठी उंट कीडा
पड्या ॥ दया नरही लिगार ॥ तेमुज०
॥ १९ ॥ छिपाने भवे छेतऱ्या ॥ किधा रं-
गण पास ॥ अगनि आरंभ किया घणा ॥
धातुर्वाद अभ्यास ॥ तेमुज० ॥ २० ॥
शूरपणे रण झुंझतां ॥ माऱ्या माणस वृंद ॥
मदीरा मांस माखण भख्या ॥ खाधां मु-
लने कंद ॥ तेमुज० ॥२१॥ खाण खणावी
धातुनी ॥ पाणी उल्लेच्यां ॥ आरंभ किधा
अतिघणा ॥ पोते पापज संच्यां ॥ तेमुज०
॥ २२ ॥ अंगार कर्म कियां वली ॥ घरमे
दव दिधा ॥ सुंसकऱ्या वितरागना ॥ कु-
डाको सज पिधा ॥ तेमुज० ॥ २३ ॥ बि-

लि भवे उंदर लिया ॥ गिरोली हत्यारी ॥ मुढ गिवार तणे भवे ॥ मे जूं लिख मारीं ॥ ते मुज० ॥२४॥ भडभुंजा तणे भवे ॥ एकेंद्रिय जीव ॥ ज्वार चणा गहुं शेकिया ॥ पाडंता रीव ॥ तेमुज० ॥ २५ ॥ खांडण पिसण गारना ॥ आरंभ अनेक ॥ रांधण इंधण अग्निनां ॥ कियां पाप उदेक ॥ ते० ॥२६॥ विकथाचार किधी वली ॥ सेव्या पांच प्रमाद ॥ इष्ठ वियोग पाड्या किया ॥ रूदन विषवाद ॥ ते० ॥ २७ ॥ साधु अने श्रावकतणां ॥ व्रत लेई भांग्यां ॥ मुल अने उत्तरतणां ॥ मुझ दुषण लाग्यां ॥ ते० ॥२८॥ साप बिंछु सिंह चितरा ॥ शिकराने समली ॥ हिंसक जीव तणे भवें ॥ हिंसा किधी सबली ॥ ते० ॥ २९ ॥ सुआवडी दु-

षण घणां ॥ वली गर्भ गलाव्या ॥ जि-
वाणी ढोल्या घणां ॥ शील व्रत भंगाव्यां ॥
ते० ॥ ३० ॥ भव अनंत भमतां थकां ॥
किधा कुटुंब संबंध ॥ त्रिवीध त्रिविध करी
ओसरूं ॥ तेहशुं प्रतिबंध ॥ ते० ॥ ३१ ॥
भव अनंत भमतां थकां ॥ किधा परिग्रह
संबंध॥ त्रिविध त्रिविध करी ओसरूं ॥ तेहशुं
प्रतिबंध ॥ ते० ॥३२॥ इणपरे इणभवे पर
भवे ॥ किधा पाप अखत्र ॥ त्रिविध त्रि-
विध करी ओसरूं ॥ करूं जनम पवित्र ॥
ते० ॥ ३३ ॥ राग वैराडी जे सुणे ॥ एत्री
जी ढाल ॥ समय सुंदर कहेशीलथी ॥ एह
भव छुटे ततकाल ॥ ते० ॥ ३४ ॥

दुहा ॥ वली राणी पद्मावती ॥ शरणां
किधां च्यार ॥ सागारी अणसण कियुं ॥

जाणपणानुं सार ॥१॥ गाथा ॥ जइमेहुं पमा-
ओ ॥ इमस्स देहस्स इमाइ वेलाय॥ आहार
मुवहि देहं॥ चरमे समयंमी ओसिरीयं॥ सवे
तिविहेण वोसिरामी ॥ दुहा ॥ तिहांथी आग
ल चालतां ॥ दीठो तापस एक ॥ मनमां धि
रज उपनी ॥ आलगोठल्यो उद्वेग ॥ २ ॥
तापसपुछे कोणतुं ॥ सघलो कह्यो संबंध ॥
तापसने पिग मुलगो ॥ चेडासुं संबंध
॥ ३ ॥ देई तापस आशासना ॥ मतकर
दुःख लिगार ॥ एसंसार असार छे ॥ दुख
तणो भंडार ॥ ४ ॥ राणीने जोरे करी ॥
खवडाव्या फल मुल ॥ संप्रेडण साथें च
ल्यो ॥ तापस सहज्ज अमुल ॥ ५ ॥ आ-
गल जाय उभो रह्यो ॥ आवी गामनी सी
म ॥ हलखेडी धरती हिवे ॥ मुज चांपण

नुं नाम ॥ ६ ॥ सुण पुत्री ए दंतपुर ॥ नामे नगर नजीक ॥ दंतविक्रम राजा भलो ॥ तुं जाजे निर्भीक ॥ ७ ॥ एम कहीने पाछो वल्यो ॥ तापस पर उपकार ॥ राणी पीण पद्मावती ॥ पोहोती नगर मझार ॥ ८ ॥

॥ ढाल चोथी ॥ राग केदारो गोडी ॥

हिवे राणी नगरी गइरेहां ॥ पुछंती धर्म साल ॥ कर्म विटंबणा ॥ विधसुं वांदी साधवीरेहां ॥ बेठी आबला बाल ॥ कर्मवि० ॥ १ ॥ है है कर्म विपाक ॥ किमही नछुटणां ॥ ए आंकणी ॥ रोवण लागी अतीघणुंरेहां ॥ नयणें नीर प्रवाह ॥ कर्म ॥ कोण कोण कष्ट मे भोगव्यारेहां ॥ दुःख भरी मनमांह ॥ कर्म० ॥ २ ॥ साध्वीये धर्म

सुणावियोरेहां ॥ ए संसार आसार ॥ क़० धर्म सामग्री दोहलीरेहां ॥ कुटुंब अनंती वार ॥ क० ॥ ३ ॥ वैराग्यें मन वालीयो रेहां ॥ लिधो संजम भार ॥ क० ॥ दिक्षा-थी बिहिती थकीरेहां ॥ न कह्यो गर्भ वि-चार ॥ क० ॥ ४ ॥ अनुक्रमे व्रत पालतां रेहां ॥ वाध्युं मोठुं पेट ॥ क० ॥ कोढ पाढ ग्रह खेटनोरेहां ॥ नरहे छानुं नेट ॥ क० ॥५॥ कहे गुरणी बेठी रहोरेहां ॥ ह्मेकरसुं निर्वाह ॥क०॥ लोक बोक प्रीछे नहीरेहां ॥ जिनशासन उछाह ॥क०॥६॥ बेटो जायो साधवीरेहां ॥ छानो मुक्यो समशाण ॥ क०॥ रतन कंबळ शिर बींटीयोरेहां ॥ व-ली मुद्रडी सहीनाण ॥क०॥७॥ तोपण बा-ल मुवो नहीरेहां ॥ जोवो ए पुन्य प्रमाण ॥

क० ॥ चंडाल देखी चमकीयोरेहां ॥ स्त्रीने दिधों आण ॥ क० ॥ ८ ॥ अपकरण नाम दिधोरेहां ॥ दीन दीन वांधे तेह ॥ क०॥ चंडालणीसुं साधवीरेहां ॥ मांडे अधिक सनेह ॥ क० ॥ ९ ॥ गुरणी पुछे साधवी रेहां ॥ गर्भ नदिसे केण ॥ क० ॥ में जायो मुवो थकोरेहां ॥ बाहीर परठव्यो तेण ॥ क० ॥ १० ॥ बालकसु बालक रमेरेहां ॥ मांगे द्यो मुझ दंड ॥ क० ॥ खाज खणावे हाथसुंरेहां ॥ नाम पाड्यो करकंडु ॥ क० ॥ ११ ॥ साधवी आंत्र तपे घणुंरेहां ॥ बालकसु बहु प्रेम ॥ क० ॥ बेटो पण माने मिलेरेहां ॥ मोह वाध्यो बहु एम ॥ क० ॥ १२ ॥ मिठा मेवा साधवीरेहां ॥ खाजां लाडू खुर्म ॥ क० ॥ वोहोरीने दिये बालने

रेहां ॥ धिक धिक मोहनी कर्म ॥ क०
॥ १३ ॥ कर्कंडु मोठो थयोरेहां ॥ रखवा
ले समसाण ॥ क० ॥ कर्म रुलावे जीवने
रेहां ॥ कोई नचाले प्राण ॥ कर्म० ॥१४॥
चोथी ढाल ए मे कहीरेहां ॥ राग केदारा
गाय ॥ क०॥ समय सुंदर कहे कर्मनीरेहां॥
मे गती कहीय नजाय ॥ कर्म० ॥ १५ ॥

दुहा ॥ कारण किण समसानमे॥ आव्या
दोय अणगार ॥ वंशजाली मांहे रह्यो ॥
दिठो दंड एक सार ॥ १ ॥ एक यति ला-
ठी तणो ॥ जाणे गुणने दोष ॥ बिजा साधु
प्रत्ये इम कहे ॥ सहजे राग नरोष ॥२॥
एक गांठी लाटी भली ॥ वेढ दुगंठी थाय
॥ लाभ तिगंठी संपजे ॥ चौगंटी मरणाय
॥ ३ ॥ पंचगंठी पंथ भयहरे ॥ षटगंटी

भयजोय ॥ सतगंटी निरोगता ॥ आठ-
गंटीं निधी होय ॥ ४ ॥ नवगंठी लाटी सु-
जस ॥ दसगंठी दे सिध्धी ॥ चारंगुल ध-
धती ग्रहो ॥ एणें लाटी नृप रिध्धी ॥ ५ ॥

॥ ढाल पांचमी ॥ राग सारंग मल्हार ॥

॥ कर्कंडु पासे हतो ॥ तिहां ब्राह्मण पण
एकहो ॥ ब्रामण ॥ साधु वचन बहु सांभ-
ल्यां ॥ लागी चूप प्रत्येकहो ॥ ब्रा० ॥ १ ॥
दंड नदेऊ तुजने माहरो ॥ कहे कर्कंडु
बालहो ॥ ब्रा० ॥ चालिजासां आपण च-
उतरे ॥ हुं धरती रखवालहो ॥ ब्रा० ॥
दंड ॥ २ ॥ चार अंगुल धरती खणी ॥
ब्राम्हणे लिधो दंडहो ॥ ब्रा० ॥ कर्कंडु
झोंटी लियो ॥ झगडो लागो प्रचंडहो ॥
ब्रा० ॥ दंड० ॥ ३ ॥ नगरी गया बे झग-

डता ॥ चउवटीये कियो न्यायहो ॥ ब्रा० ॥
रे वालक ब्राह्मण भणी ॥ लाटी दिये पु-
ण्य थायहो ॥ ब्रा० ॥ दंड० ॥ ४ ॥ कहे
कर्कंडू हुं देऊं नही ॥ राज पामीश अ-
भिरामहो ॥ ब्रा० ॥ पंच हशी कहे एहने ॥
तुं देजे एक गामहो ॥ ब्रा० ॥ दंड० ॥ ५ ॥
झगडो भांग्यो एणी परे ॥ दंड लियो क-
र्कंडूहो ॥ ब्रा० ॥ कोपकियो ब्राम्हण मि-
ली ॥ मारी करां शतखंडहो ॥ ब्रा० ॥ दंड० ॥
॥ ६ ॥ कर्कंडू माता पिता ॥ नाशी गया
ततकालहो ॥ ब्रा० ॥ नगर कंचनपूर भों
यरे ॥ सुता सरोवर पालहो ॥ ब्रा० ॥ दंड
॥ ७ ॥ ढाल भणी ए पांचमी ॥ राग सारंग
मल्हारहो ॥ ब्रा० ॥ समय सुंदर कहे हिवे कहुं
॥ पुण्यतणां फल सारहो ॥ ब्रा० ॥ दंड० ॥ ८ ॥

॥ ढाल छटी ॥ राग खंभायती ॥

॥ रांजा मुवो अपुत्रीओरे ॥ तिणे अवसरे तिणे गामोरे ॥ अश्व एक अधिवासिओरे ॥ नगर भमे ठाम टामोरे ॥ १ ॥ राज पांमीयोरे कर्कंडू कंचनपूर तणुंरे ॥ फल्यो साधुनो वचन ततकाल सुहामणोरे ॥ जोवो ए पुण्य प्रमाण ॥राज०॥ एआकणी॥ नगरी पुरुष नही तिसोरे ॥ लाख मिली लोका इरे ॥ पुण्य विना नवी पांमीयेरे ॥ मोटी पदवी कांईरे ॥ राज० ॥ २ ॥ नगर बाहेर हय आवीयोरे ॥ सुतो देखी कुमारोरे ॥ तीन प्रदक्षिणा देई करीरे ॥ हिंस्यो हर्ष अपारोरे ॥ राज० ॥ ३ ॥ उठ्यो कुंवर उतावलोरे ॥ उंध बंगाई खातोरे ॥ पुण्ये धकेल्यो तर्फडीरे ॥ जांणे दालिद्र जातोरे

॥ राज० ॥ ४ ॥ अधिकारी नर आवियारे ॥ जय जय शब्द करंतारे ॥ करजोडी उभा रह्यारे॥ चामर छत्र धरंतारे ॥राज०॥५॥ राजा अश्व उपरे चढ्योरे ॥ चाल्यो नगर मझारोरे॥हयगय रथ पायक तणोरे॥पुठ अंत न पारोरे ॥ राज० ॥ ६ ॥ नगरी मांहे पेसतांरे ॥ बाह्मण आडा आयारे ॥ ए चंडाल राजा हुवोरे ॥ प्रणमुं नही हमे पायारे ॥ राज०॥७॥ राजा दंड भमाडीयोरे ॥ अग्नि ज्युं बलवा लागारे ॥ बीहिता विप्र आवी नम्यारे॥ चाल्यो नही कोई त्रागुंरे ॥ राज० ॥८॥ वाडव स्थानवासी जिकेरे ॥ हरकेशी चंडालोरे कर्कंडु बाह्मण कियारे ॥ ते सघला ततकालोरे ॥ राज० ॥९॥ सकल नगर शिणगारीयोरे॥आणंद अंग नमावेरे॥ गोख

उपरें बाला चडीरे ॥ इण गली राजा आ-
वेरे ॥ राज० ॥ १० ॥ घर घर गुडी उछ-
लेरे ॥ तोरण बांध्यां बारोरे ॥ हाट पा-
टंबर छाईयांरे ॥ भीड घणी दरबारोरें ॥
राज० ॥ ११ ॥ पूर्ण कलश लेई पद्मिनीरें
॥ सहु सामहीये आवेरे ॥ गोरी गावे सोह
लोरे ॥ मोती थाल भरावेरे ॥ राज० ॥१२॥
नवरंग नेजा फरहरेरे ॥ ढोल दमामा वा-
जेरे ॥ मदनभेरी वाजे भलीरे ॥ नादे अं-
बर गाजेरे ॥ राज० ॥ १३ ॥ राजमंदीर
राय आवीयोरें ॥ बेठो तखत तुरंतोरे ॥
प्रजापाले आपणीरे ॥ न्याय तपास करं
तोरे ॥ राज० ॥ १४ ॥ राजा कर्केडु हि-
वेरे ॥ आपणी आण वरतावेरे ॥ मनवंछीत
फल पामीयेरे ॥ पुण्यतणे परभावेरे ॥ राज०

॥ १५ ॥ भलो राग खंभायतीरे सोह्ला नी ढाल छठीरे ॥ समय सुंदर कहे आव कोरे॥सांभलता अति मिठीरे॥राज०॥१६॥

दुहा ॥ हिवे ते ब्राम्हण आवियो ॥ सुणी राजाने राज ॥ गाम एक मांगे भलुं॥ जेहथी सिजे काज ॥ १ ॥ कर्कंडू राजा कहे॥वाच काचनिकलंक ॥ मनमान्युं विप्र मांगतुं ॥ गाम एक निःशंक ॥ २ ॥ चंपा नगरी हुं वसुं ॥ दधिवाहन जिहां राय ॥ तिहां दे गाम सुखें रहुं ॥ कोण करे आव जाय ॥ ३ ॥

॥ ढाल सातमी ॥ राग सिंधुडो ॥

॥ कागल लिखी दिधोरें ॥ विप्र चाल्यो सिधोरे ॥ वली लिधो साधुनो साथे संब ढोरे ॥ चंपापूर पोहोतोरे ॥ जिहां पोते

रहतोरे ॥ मनमांही गहगहतों ॥ वंछीत मुज फलोरे ॥ १ ॥ चंपापुरी राजारे ॥ दधिवाहन राजारे ॥ एक गाम ब्राम्हणने देजो अति भलोरे ॥ इण गामने ठामेरे ॥ राय बिजो पामेरे ॥ इण काम विणकीधे थाशे सही किलेरे ॥ २ ॥ कागल देखाड्योरे ॥ नृप त्रिसूलो चाड्योरे ॥ वली त्राड्यो ब्राम्हणने ॥ राजा कोपियोरे ॥ चंडालनो बेटोरे ॥ ए राजथी मोठोरे ॥ मत भेटो कंचनपूर ॥ किणे ए थापियोरे ॥ ३ ॥ वलतो दूत मुक्योरे ॥ दधिवाहन चुक्योरे ॥ घणुं कूक्यो वली ॥ बोल कहाव्या आकरारे ॥ कर्कंडू राजारे ॥ सुणी करत दिवाजारे ॥ ततकाल बजाव्या बाजां चढतरांरे ॥ ४ ॥ कटकी करी धायोरे ॥ चंपापुरी

आयोरे ॥ तप तेज सवायोरे ॥ पुरविंटी रह्योरे ॥ गढरोहो मंड्योरे ॥ अभिमान न छंड्योरे ॥ निज बोल नखंड्यो नृप साहा मो अड्योरे ॥ ५ ॥ रण भूमिका सूंडेरे ॥ नालगोडा उडेरे ॥ गडडंत गय गुडे ॥ शेषनाग सल सलेरे ॥ सरणाई वाजेरे ॥ सिंधुडो साजेरे ॥ शुरवीर विराजे ॥ उंचा उछलेरे ॥ ६ ॥ पहेर्‍या जिण शालारे ॥ उमळ्या मेह कालारे ॥ शिर टोप बनाया नेजा झबकंतारे ॥ भालां आणियालांरे ॥ उछाले पालारे ॥ एक सुभट मुछाला ॥ चाले चमकतारे ॥७॥ वाजे रण तुरांरे ॥ बेउ दलपुरांरे ॥ एक एकथी शूरा सुभट ते साथ-मेरे ॥ जमकी जीभ लबकेरे ॥ ज्ञाणे बिजली चमकेरे ॥ तरवार उघाडी झबके हाथमेरे

॥ ८ ॥ वहे तीर वचालेरे ॥ आवंता टा-
लेरे ॥ वयर वालेते पाछो पण सासे नहीरे
॥ निज नेजा फरकेरे वढवाने वरकेरे ॥ पग
एक नसरके पाछा ते सहीरे ॥९॥ मुछे वल
घालेरे ॥ आगलथी चालेरे ॥ फोज अवं
ती वारे एकण वार किरे ॥ एक पागडा
छोडेरे ॥ नृप होडा होडेरे ॥ अणीएं अणी
जोडे फोजां मारकीरे ॥ १० ॥ छोडी आ-
कस बाजीरे ॥ बेउ राजा राजीरे ॥ नरहे
गज वाजी झाल्या केम कियेरे ॥ ठाकूर
पुकारेरे ॥ बाप बिरूद संभारेरे ॥ आज
जयते तुम्हारे भुजें पांमीयेरे ॥ ११ ॥ भा-
जणार सुस लिधारे ॥ गंगोदक पिधांरे ॥
भला भोजन किधां ताजां चुरमांरे ॥ राणी
रा जायारे ॥ आमा सामा धायारे ॥ घ-

णा अमल खवडाया चडिया सुरमांरे ॥१२॥ एक कायर कंपेरे ॥ चिहुं दिशी दल चंपेरे ॥ मुख जंपे हाहा हिवे किण दीस भाग सुंरे ॥ सूर वीर त्राडुकेरे ॥ होशे रण ढुकेरे ॥ मुख कुकें आज लटापट लाग सिरे ॥ १३ ॥ संग्राम मंडाणोरे ॥ नहीको तिसो शाणोरे ॥ राय राणो समजावे जे बेहुं सयनेरे ॥ हुती वात थोडीरे॥ थई केशानी कोडीरे ॥ नसके कोई छोडी समजायनेरे ॥१४॥ सिंधुडे रागेरे ॥ सुणी शुरीमा जागेरे ॥ अती मीठी लागे ढाल एसातमीरे ॥ समय सुंदर भांकेरे ॥ हिवे वढतां राखेरे ॥ पदमावती पाखें कुण मती रमीरे ॥ १५ ॥

॥ ढाळ आठमी ॥ राग आसावरी सिंधूडो ॥

युद्ध सुण्यो पद्मावतीरे ॥ गुरणी पुछे विचार ॥ आवी तिहां उतावलीरे ॥ हा मत होये संहारोरे ॥ १ ॥ धन पद्मावती रे ॥ भांज्यो वयर विरोधोरे ॥ लाभ घणो थयो ॥ दधिवाहन प्रतिबोध्योरे ॥ धन पद० ॥ २ ॥ प्रथम गई पद्मावती ॥ करकंडुनी पास ॥ कहे केम झुजे बापसुरे ॥ राजा रह्यो विमासोरे ॥ धन० ॥ ३ ॥ ते किम राजा पुछयोरे ॥ साधवी कह्यो सरूप ॥ तोपण पग पाछा नदेरे ॥ अति अभिमानी ते भुपरे ॥ धन० ॥ ४ ॥ चालीने चंपा गईरे ॥ पोहोती नृप आवास ॥ दासीएं दीठी-स्वामीनीरे ॥ आवी मिली सघी पासोरे ॥ धन० ॥ ५ ॥ प्रणमीने रोई घणोरे ॥ ए अवस्था देखी ॥ दधीवाहन पण आवीयोरे ॥

दीठो साधवी वेषोरे ॥ ध० ॥६॥ राजा प्राय प्रणमी करीरे ॥ पुछे गर्भनी वात ॥ ए तुझ अंगज जेहशुंरे ॥ युद्ध करे दिन रातोरे ॥ ध० ॥ ७ ॥ राजा अति हर्षित हुवोरे ॥ मिलवा साहमो जाय ॥ कर्कंडू पण बापनारे ॥ प्रणमे भगतीसु पायरे ॥ ध० ॥८॥ पैसारो करी आणीयोरे प्रगट्यो आणंद पूर ॥ घर घर रंग वधामणोरे ॥ चंपा नगरी सनुरोरे ॥ ध० ॥ ९ ॥ कंचनपुर चंपा तणोरे ॥ दिये सुतने बेहु राज ॥ दधि वाहन दिक्षा ग्रहीरे ॥ सार्‍यां आतम काजरे ॥ध० ॥१०॥ कर्कंडु परणी घणीरे ॥ प्रेमदा तेणे प्रस्ताव ॥ राज लीला सुख भोगवेरे॥ पुण्यतणे परभावोरे ॥ धन० ॥ ११ ॥ सिंधुडो आशा मिलीरे ॥ पुण्यतणां फल एह ॥

आठमी ढाल रसाळ छेरे ॥ समय सुंदर कहे एहोरे ॥ धन पद० ॥ १२ ॥

दुहा ॥ हिवे करकंडू रायने ॥ गोकुलसुं बहु प्रेम ॥ एक दिन चाल्यो देखवा ॥ केहवा लाग्यो एम ॥ सुण गोकुल ए वाछडो ॥ वर्ण सपेत सशुध्ध ॥ एहनी मानो एहने ॥ धवरावे तुं दुध ॥२॥ वली ए जब मोठो हुवे ॥ तब बिजी पण गाय ॥ दोहीने दूध पायजे ॥ जीम ए मतो थाय ॥३॥ एम कही नृप पाछो वल्यो ॥ गोकुले कीधो तेम ॥ वृषभ जुवान थयो सबल ॥ रास्यो नरहे केम ॥४॥ तीखा शिंग सुकुंडलां ॥ उंचो कुंभी थुभ ॥ गल कंबल जाडो सबल ॥ जाणे जोईये झुभ ॥५॥ मारे ठोसे मलपतो ॥ निर्बल वृषभने नित्य ॥ उंचो पुछ उचालतो ॥ त्रा-

डुके मयमत्त ॥६॥ येक दिन वली नृप, दे-
खीयो ॥ सुंदर मातो संड ॥ राजाने अ-
चरिज थयुं ॥ ये ये बलद प्रचंड ॥ ७ ॥

॥ ढाल नवमी ॥ राग टोडी धन्याश्री ॥

वली करकंडु आवीयोजी ॥ गोकुल देखण
हेत ॥ पुछ्यो राजा गोकुलीजी ॥ बळवंत
बलद ते केतरे ॥ १ ॥ जीवडा ये संसार
असार ॥ करकंडु एम चिंतवेजी ॥ सांचो
जिनधर्म साररे ॥ जीवडा०॥ येआंकणी ॥
तिण अवसर बुढो थयोजी ॥ मडीयो नाम
कहाय ॥ जरा करी थयो जाजरोजी ॥ उठ-
णनो नहीं आयरे ॥ जी०॥२॥ पड्यो पड्यो
जाये ढल्योजी ॥ मूकी बेठो वाट ॥ सडण
पडण घटी जतोजी ॥ पड्यो करे अरंडा-
टरे ॥ जी०॥३॥ करजोडी कहे गोकुलाजी ॥

ये द्विज बलद तिकोय ॥ नृप चिंते बुढा-
पणेजी ॥ येह अवस्था होयरे ॥ जी० ॥४॥
आग चार जल भय घणाजी ॥ गरथ ते
अनरथ मुल ॥ वार नलागे विणसतांजी ॥
धर्म खरो अनुकुलरे ॥ जी०॥५॥ तरु पंखी
मेलो जिस्योजी ॥ कुटुंब तिस्यो कहे वाय ॥
जाये ते गती जूजुईजी ॥ साचो जीन धर्म
सखायरे ॥ जी० ॥ ६ ॥ मात पिता बंधव
सुताजी ॥ अंतेउर निज हर्म ॥ स्वार्थ विण
विहडे सहूजी ॥ विहडे नही जीन धर्मरे ॥
जी० ॥ ७ ॥ डाभ अणीजल विंदुओजी ॥
जिम पाको तरू पान ॥ आथीर ए तिम
आउखुंजी ॥ थिर निश्चल धर्मध्यानरे ॥
जी० ॥ ८ ॥ जरा करी अति जाजरोजी ॥
काचो माटी भंड ॥ काया रोग समाकुली

जी ॥ जीन धर्म एक अखंडरे ॥ जी०
॥ ९ ॥ यौवन जाये जोरमेंजी ॥ जाणे
नदीनो वेग ॥ राख्यो नरहे केहनुंजी ॥
धर्म रहे दृढ टेकरे ॥ जी० ॥ १० ॥ इम
सहूको जग कारिमोजी ॥ को नही राख-
णहार ॥ साचो एक संसारमेंजी ॥ जिन
धर्म एक आधाररे ॥ जी० ॥ ११ ॥ टो-
डीने धन्याशरीजी ॥ नवमी ढाले राग ॥
समय सुंदर कहे सांभलोजी ॥ जिम उपजे
वैरागरे ॥ जी० ॥ १२ ॥

॥ ढाल दसमी ॥ राग धन्याश्री ॥

॥ एम वृषभें प्रति बुझिओ ॥ वली किधो
मस्तके लोच ॥ राज्य रीध तृण जिम प-
रिहरी ॥ अतिभलो ए आलोच ॥ १ ॥ मु-
निवर वांदीये ॥ कर्कंडू साधु सुसाधुरे ॥

पेहलो प्रत्येक बुध ॥ मुनी० ॥ एआकणी
तत्काल ओघो मुहपत्ती ॥ देवता दिधा
वेश ॥ वैराग संजम आदर्‍यो ॥ पांगुर्‍यो
तुरत प्रदेश ॥ मुनी० ॥२॥ कर्कंडुनां केतां
कहुं ॥ येकज्जीभे गुण वखाण ॥ येकठा
च्यारे थशे ॥ ये खंड चउथे जाण ॥ मुनी०
॥ ३ ॥ गछ वडा खरतर गुरु वडा ॥ जि-
ण चंद्र युगह प्रधान ॥ जिण सिंहसुरी
सुजस घणो ॥ जसू दियो अक्कबर मान ॥
मुनी० ॥ ४ ॥ आगरे श्रावक दिपता ॥
श्रीमालीने ओसवाल ॥ विमल नाथ प्र-
सादथी ॥ अति सुखी चतुर खुशाल ॥
मुनी० ॥ ५ ॥ संवत सोल चोसट वली ॥
मास फागुण सार ॥ ए प्रथम खंड पुरो
थयो ॥ सिद्धि योगने बुधवारर ॥ ६ ॥ प्र-

थम शिष्य श्री पूज्यना ॥ गणि सकल
चंद मुणिंद ॥ ते सुगरुने सुप साउले ॥
मुज सदा सुख आणंद ॥ मुनी० ॥ ७ ॥
ये ढालमे दशमी भणी ॥ धन्याश्री ये राग
॥ गणी समय सुंदर इम भणे ॥ श्री संघ
सुजस सौभाग ॥ मुनी० ॥ ८ ॥
॥ इति श्री पदमावती राणीरी चोपाई ॥

॥ संपूर्ण ॥

इण पुस्तक माहे हस्त दोषसूं. आखर काना मात्रा कमती आगर जास्ती हुवेतो तथा कंपोस करती वेळा चूक रही हुवेतो पंडित जन सुधारणं वाचजो इसी बिनंती छे.

संचेती तेजमल राजमल वांगीवाळा.

पोथिया छपावणी तिणारी याद.

आगाऊ सही देवणारनें किंमत.

१ श्रीपाळ राजाको चारित्र अर्थ सहित किंमत १४ आणा.
२ मंगळ कळसनी चोपाई किंमत.... .... ॰४.
३ धन्ना साळभद्र सेठनी चोपाई. .... ॰४.
४ हंसराज वछराजकी चोपाई .... ॰५.
५ चंद राजाकी चोपाई ....॰१४.
६ देवकी राणीको रास .... ॰४.
७ चंदन मलियागिरीनो चोपाई.... .... ॰३.
८ भक्तांबर.... .... ॰२.
९ धर्मबुध पापबुध तथा कर्मविपाकना बोल .... ॰१.
१० लिलावती राणीनी चोपाई तथा महावीर स्वामीनो
सतावीस भवनो स्तवन.... .... ॰१.
११ उत्तम कुमारनी चोपाई तथा वीस स्थानकनी पूजा. ॰१.

इण तरामुं पुस्तक छपावणीछे सुं अगाऊ सही मुमार २०० आयासुं, छपावणने सुरवात हुमी

पुस्तक तयार हुवाछि लेवणारने उार लिख्या किंमतसुं देढ़ पट किमत जास्ती पडसी.

पोथिया तयार हुइछे तिणारी याद.

श्रीसाधुजी महाराज श्री श्री श्री १००८.
श्री कनीरामजी महाराजकी किपारी.
श्रावक लोकांरी प्रसादीक पोथी.

श्री जैनधर्मग्यान प्रदीपक पुस्तक.

इण पोथीमाहे चोवीस तीर्थंकर देवताना दरसण, आणापुरवी, नवकारमंत्र, पडीकमणो, दानसीळरी चोढाळा, सुभद्रासतीरी चोढाळा, चंद्रगुपतरा, सोळे सुपना, ईण शिवाय स्तवन, सझाय, बारामासीया, पाळणा, लावणीया, होरीया, आरत्या, अनेक रागना देवताना रिखजीना साधुजीना स्तवन अनेक ग्रंथ माहासु उतारने घाल्याछे. पोथी एकरी किमत दीड रुपया टपाल हासील दोय आना. राजा हरीचंदरी चोपाई किमत चार आना. मेणरहयारी चोपाई किमत तीन आना. चोवीस तीर्थंकर देवताना दरसण तथा आणापुरवी की पोथी १ री किमत छे आना कवर छिठेरो, रेसमी कवरकी पोथीनें किमत आठ आना लागसी.

नाना दादाजी गुंड,
पुणे पेठ नानाकी आठे मिलसी.